About these translations and transcriptions

Every English translation and transcription on this site was produced by artificial intelligence: Anthropic's Claude did the transcribing, translating and formatting. These versions have not been proofread or checked against the originals, and they may contain errors in wording, numbering, citations or Hebrew.

They are offered so readers can explore and compare these catechisms. They are not a scholarly edition. Anyone quoting or citing these texts for research should work from the original printed books.

Transcriber’s Note

This is a transcription of Shalom ben Jacob Cohen (S. I. Cohen), / שרשי אמונה Elements of Faith, for the Use of Jewish Youth, of Both Sexes (London: printed for the author by E. Justins, 1815 [A.M. 5575]), made from 140 photographs (IMG 4981–IMG 5121). The book is a bilingual catechism. Hebrew and English pages face each other, and each Hebrew page carries the same questions and answers as the English page beside it.

Layout. Where a Hebrew page and its English page match item for item, they are interleaved: each question or answer is given first in Hebrew (right-aligned, ש׳ for שאלה and ת׳ for ,(תשובה then in English (Q. / A.). The introduction, preface and contents do not match paragraph for paragraph, so there the whole Hebrew page is followed by the whole English page. Grey markers such as [IMG 5010 · p. 4] show the photograph and the printed page number (Hebrew pages are numbered in Hebrew letters) where each page begins, including where a paragraph runs over a page break. The original footnotes, mostly Bible references, are given in smaller type after each pair of pages.

Text. The wording, spelling and punctuation follow the original, including its misprints. English italics are kept. The Hebrew is printed with vowel points; it is transcribed here without them, keeping geresh and gershayim. Mismatched footnote marks, misprinted references and uncertain readings are noted in footnotes beginning “Transcriber:”. These notes also record pencil and ink marks by an earlier owner and the Cheshunt College Library stamp on the title page. The marks themselves are not reproduced. Catchwords and printers’ signatures are omitted. The subscriber list was photographed in reverse order and is given here in page order. The Hebrew in particular should be checked against the photographs before it is quoted.

[IMG 4981 · p. —] [1]

שרשי אמונה

אלה הם

ראשי דברי תורה ומוסריה, ויסודי דת ישראל, מחוברים בשאלות ותשובות, ובלשון צחה וקלה

לתועלת ילדי בני ישראל

הבנים והבנות, האשכנזים והספרדים, למען ילמדו לדעת בקצרה מהות אמונתם.

מאת

ר״ שלום הכהן

בעל המחבר ספר תורת לשון עברית, ס״ מטעי קדם, כאור והעתקת ס״ ירמי״, ועוד ספרים אחרים.

לונדן ה״ תק״עה

Elements of Faith,

FOR THE

USE OF JEWISH YOUTH,

OF BOTH SEXES.

BY S. I. COHEN.

LONDON:

PRINTED FOR THE AUTHOR,

By E. Justins, 34, Brick Lane, Spitalfields.

A.M. 5575.

[IMG 4982 · p. —] [2]

[ENTERED AT STATIONER'S HALL.]

[IMG 4983 · p. —] [3]

לכבוד

איש רב פעלים, רודף חסד ותושיה,

אוהב אהוב ורצוי לאחיו בני עליה,

ה״ה המעתיק החכם השלם, הרופא המומחה, צבי ישראל ותפארת עדתו. כש״ת כהרר

יהושע וואן אובן נ״י

---

[1] Transcriber: Title page. "Elements of Faith," is in blackletter; "USE OF JEWISH YOUTH," in large italic capitals. Embossed library stamp at top left: "Cheshunt College Library, Founded 1768". "כאור" is as printed (presumably for באור).

[2] Transcriber: Verso of the title page; the only printed text is this line, between two wavy rules. The rest is show-through of the title page. Embossed library stamp (Cheshunt College Library) at top right.

[3] Transcriber: Dedication page (to Joshua van Oven).

אלף תודות יאמר לו

מאת

ידידו המחבר

[IMG 4984 · p. —] [4]

הקדמה:

זה חלק אדם מאלהים, נחלת שדי ממעל, כי האצל עליו רוח בינה לדעת ולהכיר דברים הסובבים אותו, ולהקש מהנמצאים על הנפרדים, וממעלה מעלה יעל על סלם החכמה, ובזה יבוא אל הקדש להשיג ידיעת הנמצאים הנעלים מחמשת חושיו. והנה ראשית יתרון אדם משאר בעלי חיים היא ידיעת עצמו. כי אף אם גם רוח הבהמה תדע הויתה, והוא מפעולת הרגשת הטבעית אשר בתוכה, אך לא תדע ולא תבין כי לא היתה טרם הולדה, ואחריה לא תהיה. אכן רוח היא באנוש, גם בער וכסיל יחדיו, לדעת כי נולד הוא, לפניו לא היה ואחריו לא יהיה במעמד אשר הוא עתה. ואחרי הודע לאדם כי הוא בן חלוף, תתעורר בקרבו מפעם לפעם שבר הרוח ודכאת הרעיון, ונשפל ונקלה הוא בעיניו, באמרו לנפשו: תמול נהייתי ומחר מי ידע העוד אהיה? והשתכלות הזאת תוליכהו להבין העצמים הקימים אחריו, והם השמים והארץ, ע״ד הכתוב: דור הולך ודור בא והארץ לעולם עומדת.* ואחריהם יתן לב להבין העצם הגבוה מעל גבוה עליהם, אשר אמר ויהיו. צוה ויעמודו, ואשר לו קיום נצחי, והוא הבורא יתעלה. וכאשר יערוך האדם שפלת ערכו נגד רום גבהות אלהים ב״ה, תתפעל בו פעולת [IMG 4986 · p. ד] השתוממת ויראת הכבוד לעצם הנשגב הזה, ופעולת הכנעה לנפשו, כאשר שר דוד נעים זמירות ישראל לאמר:* [5]

[IMG 4985 · p. —] [6]

PREFACE.

IT is a noble portion man receives from God, a sublime inheritance from the Omnipotent, to possess the emanation of an enquiring spirit which seeks the knowledge and understanding of things surrounding him, and draws comparative conclusions from material to immaterial existences, thus gradually ascending the ladder of science, at length arrives at the sublime comprehension of things imperceptible to mere corporeal sense. But the principal predominance man possesses over the brute creation, is the knowledge of himself: for although the animal is sensible of its existence, yet this sense is merely instinctive, it has no knowledge or comprehension of its non-existence prior to its birth, or after its death. But man, even the most ignorant or silly man, has a soul to understand that he was brought forth, and that hereafter he shall not be in the same state he now is. Man, therefore, after having become sensible that he is but a transient being, will, at times, feel dispirited and melancholy; he will be sunk in his own estimation when he reflects;—

> But yesterday I came into existence,—
> To-morrow I may cease to be: He will, by such reasoning, be led to consider the nature of heaven and earth, existences more permanent than himself; as the preacher observes, ″One generation passeth away, and another generation cometh; but the earth abideth for ever.″ *And*

---

[4] Transcriber: No printed page number visible (first page of the Hebrew introduction). Paragraph continues on the next page. "סלם" is printed with vowel marks that make it look like "סגלם"; read as סֻלָּם. After "וערכו" there is a small apostrophe-like mark, probably a stray comma. A pencil mark in the left margin is ignored.

[5] Transcriber: "החושים": the vowel-pointed vav (shuruk) looks like gimel in the print. "הרמ״בם" is printed thus (for הרמב״ם). In the || footnote the opening parenthesis is missing before "הלכות" as printed. Pencil underlining in the main text ignored. Paragraph continues on the next page.

[6] Transcriber: No printed page number (first page of the Preface). The "He will..." line after the verse is flush left (no indent), continuing the paragraph interrupted by the verse; marked CONT: for that reason. Handwritten pencil note "Ps. 33. 9." in the right margin beside "commanded, and it stood fast". Last paragraph continues on the next page.

*will next proceed in his enquiries, respecting that more exalted and Supreme Being, who "*spake, and it was done; who commanded, and it stood fast*;", whose existence is eternal;—the divine Creator.

The comparison which man must thus necessarily make between his lowly state, contrasted with the immeasurable grandeur of the Almighty, will produce an [IMG 4987 · p. 4] [7]astonishment and a reverential awe towards that exalted Being, as well as a proper humility of sentiment with respect to himself: thus the sweet singer of Israel, David, emphatically exclaims,*

* (קהלת א״, ד״)

* Ecclesiast. i. 4.

כי אראה שמיך מעשה אצבעותיך

"When I observe the heavens thy fingers have wrought,

ירח וכוכבים אשר כוננתה:

The moon and stars by thee ordain'd and fix'd,

מה אנוש כי תזכרנו

Ah! what is man of whom thou art mindful,

ובן אדם כי תפקדנו וכו״

Or Adam's son, whose weal thou dost remark.

י״י אדוננו מה אדיר שמך בכל הארץ!

O Lord! our Lord! how excellent is thy name in all the earth."

וזו היא, ההרגשה הקדושה (הרגשה האמונית) המתפעלת מזמן לזמן בלב כל האדם, אף אם נטבע במצולת החטאים. וגם לעובדי אלילים אשר בימים קדמונים היתה הרגשה הקדושה הזאת, גם לבם רחש יראת הכבוד מול הבורא העליון. אך הם שגו בראה, פקו פליליה, כי תעו בעצם אלהי הנכבד, ובחרו במעשה אצבעותיו, בחשבם כי אלהים המה, יען כי טחו עיניהם מלראות מה למעלה מגדר החושים. ויותר מזה השחיתו התעיבו עלילם בעבודתם ללא־אל אשר בחרו. ובאמת אף אם מחשבתם היתה רצויה, מעשיהם אינם רצוים, כי הכעיסו תחת כי חשבו להרצות, ועותו בעת האמינו לתקן כאשר האריך הרמ״בם בזה.|| קנצי למלין האמנם כי ידע האדם, הן מצד השכל והן מצד הרגשת הלב, שיש עליו חובות לעצם הגבוה והנשגב, אך לא ידע איך ימלא חובותיו, ובמה יכף למרום, יקדם פני אלהיו? וכל אשר המציא כח הדמיון בענין הזה היה מלא חסרונות, ולרוב [IMG 4988 p. ה] [8]ההיפך מתכלית הנרצה.— עד אשר ישר בעיני אלהים לגלות לבחירי בני אדם אמתית עבודתו. כי אחרי אשר מלאה הארץ תועבות מעשי אדם, והמבול בא לשטפם מעל פני האדמה, נתן אלהים לבני נח איזה חקים ישרים, להראותם הדרך בה יצלחו בחברת בני אדם ולטהר נפשותם להיותם מסוגלים לקרבת אלהים בעולם אחר. ולפי קבלתנו שבע מצות נצטוו בני נח, ואלו הן: עבודה זרה, עריות, שפיכות דמים, גזל, אבר מן החי, סירוס, כלאים.* ואם נשתכל בשבע מצות האלה, הלא נחזה בהן שלשה כללים גדולים להכשר הנפש, לזכותה ולהצליחה בשני עולמות; (א) טהרת המחשבה והידיעה לדבוק באמת ולהתרחק משקר וכזוב, ובכלל זה אהבת הרוחנית והזכות וההרחקה מעבירת הגשמיות. (ב) אהבת הצדק והמשפט והשלום בחברת מין אדם, והרחמנות

[7]Transcriber: Pencil underlining and marginal pencil marks ignored. The Hebrew facing page (ד) uses || for the Maimonides note where the English uses §.

[8]Transcriber: After "הנרצה" a raised dot is followed by a dash ("·--"). In the § footnote the word read as "המשניות" could be printed "המשגיות" (nun/gimel unclear in this type). Pencil underlining throughout and handwritten marginal notes (left margin "Refnot!"? or similar; right margin Hebrew-like scrawl and "See v. 10") ignored. Paragraph continues on the next page.

גם על נפש בהמה, (ג) שמירה בקדושת הטבע, והאזהרה לבל השחית ולבלבל אותה בידים. לכן כל אחד מעמי ארץ המחזיק במצות הנזכרות האלה נקרא בעל אמונה, ויזכה לחיי נצחית, כמאמר חז״ל: חסידי אומות העולם יש להם חלק לעולם הבא,§ וידוע לנו, חסידי אומות העולם נקראים כאלה מבני העמים המקימים שבע מצות של בני נח. וגם המשורר האלהי, דוד המלך ע״ה, ייעד ההצלחה האנושית על דרך זה, בזמרו:|| י״י מי יגור באהליך מי ישכן בהר קדשך הולך תמים ופעל צדק ודבר אמת בלבבו: לא רגל על לשונו לא עשה לרעהו רעה [IMG 4990 · p. ו] וכו״ עשה אלה לא ימוט לעולם.[9]— וזה הוא לפי קבלתנו ארח החיים לבני העמים זולתנו. אמנם מאהבת ה״ לאבותינו הקדושים, אברהם יצחק ויעקב, אשר דבקו בו בכל עז, והקדישו כל נפשם להכרת אמתתו, ועמדו בנסיונות, בחר בזרעם אחריהם להיות לו לעם סגולה, ואחרי אשר צרפם כמצרף כסף, ע״י שעבוד מצרים, ככתוב: ואתכם לקח י״י ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם נחלה וכו״* נגלה למו במדבר, מסיני בא, הופיע מהר פארן, מימינו אש דת למו, והרבה לתת להם תורה ומצות, הכוללים עדות חקים ומשפטים, אשר לא השיגה בינת אדם בתחלה. וכל זה למען הצליח בני בחיריו ולקדש אותם ביותר, כמאמר ר״ חנניא בן עקשיא: רצה הק״בה לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצות וכו״.§

Such is the sacred feeling, the true religious feeling, which from time to time operates on the mind of man, even though he be sunk in the very abyss of sin; nay, the idolaters themselves in days of yore experienced a feeling like this; their hearts felt a reverence, an indescribable awe towards the Supreme Creator; but they erred in object, they stumbled in judgment, for they were mistaken in the noble nature of the Deity; they selected some of his works, and fancied them to be gods; for their eyes were too dim to perceive that which is exalted above vulgar sense; but the greatest evil was, that they made choice of abominable modes of worship to the imaginary deities which they had selected. Thus, in fact, although the origin of their thoughts was correct, yet their actions were not so; for instead of propitiating, they exasperated, and blundered when they meant to regulate, as Maimonides has at large expatiated on this subject.§ The ultimatum of all this is, that although man may, either from his reason, or from his feeling, conclude that he owes a duty to a Supreme Being, he must still remain ignorant of the means wherewith he should fulfil this duty, how he shall bend to the Most High! or present himself before God! since all that imagination has invented with this view, has proved deficient; nay, in most cases has produced effects completely contrary to the desired purpose.

(תהלים ח״) *

|| הלכות ע״ז, פרק א״) ויפה באר בזה את הכתובים בירמי״ (י״, ז״-ח״) מי לא ייראך מלך הגוים וכו״, ובאחת יבערו ויכסלו מוסר הבלים עץ הוא, ע״ש.

* Psalm cap. 8.

§ Maimonid. Tract. Avoda Zora, cap. i. where he has beautifully commented on the 7th and 8th verses of the 10th chapter of Jeremiah.

[IMG 4989 · p. 5] [10]

God has, however, deemed it right to reveal to some select beings of human kind, the true idea of adoration; and after the mistaken and abominable actions of men had brought down the vengeance of an overwhelming flood, which swept them from the face of the earth, the Deity initiated the sons of Noah into the knowledge of several just ordinances, to guide the way which shall benefit man in a social state, and lead to an approximation to divine felicity in another world: we accordingly find a

[9] Transcriber: The reference mark after "קהלת יעקב," is printed as § (the same mark used after "ומצות וכו״"), though the matching footnote is the || one (Deut. 33:4). "קהלת" in that verse is printed in larger type. Pencil bracket and marks in margins ignored. Paragraph continues on the next page.

[10] Transcriber: Signature letter "B" at foot ignored. Pencil correction in margin beside footnote * ("56 ... 2", i.e. correcting fol. 53 to 56, matching the Hebrew footnote נ״ו ע״ב); pencil marks on the text ignored. Paragraph continues on the next page.

tradition of the seven prohibitory laws laid down to the sons of Noah, which are as follows: idolatry, concupiscence, murder, robbery, feasting on the limbs of a living animal, emasculation, the procreation of heterogeneous commixture.* Upon a review of these seven institutes, we shall perceive three grand principles regulating them, which tend to purify the soul, and prepare it for happiness both in this world and the next: 1st. The refinement of thought and understanding, whereby we cling to truth and avoid falsehood and deceit, which comprehends the love of intellectual purity, and the negation of the grosser corporeal speculations. 2dly. The love of righteousness, justice, and peace among men, and tender compassion even to the brute creation. 3dly. A sacred observance of the laws of nature, and a repugnance to any act that shall tend to derange them.

Upon this principle every one of any nation, who holds as sacred the before-named commandments, is esteemed a religious person, and will gain eternal life hereafter, as our wise men have expressed it: "The pious among the nations have also a share in the world to come,"§ by which we understand those who obey the seven commandments delivered to the sons of Noah. In this way also has the divine poet David depicted man's happiness, "*Who shall abide in thy tabernacle, O Lord? who dwell in thy holy mount? he that walketh uprightly, and worketh righteousness, and speaketh truth in his heart, backbiteth not with* [IMG 4991 · p. 6] [11]*his tongue, nor doeth evil to his neighbour,*" &c. such a one shall never fail.

(סנהדרין פרק ו׳ דף נ״ו ע״ב) *
(שם, פרק חלק, פירוש המשניות לרמ״בם) §
(תהלים ט״ו) ||
* Talmud Sanhedrim, fol. 53, page 2.
§ Talmud Sanhedrim, perek chelek & Maimonides.

והנה כל מצות התורה הזאת, חוץ משבע מצות של בני נח, לעם ישראל לבד נתנו, ואין לשאר עמים חוב בהם, ככתוב: תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב,§. ולא נצטוינו להרחיבן בין העמים, אין לנו לשלוח שלוחים לאיים רחוקים להכניס נפשות עם נכר בבריתנו ולהרבות גרים, ונהפוך הוא, אם יבוא אחד מהעמים מעצמו לקבל עליו תורת משה, עלינו להדיחו בכל מיני דחוי, וליעצו לשוב ממחשבתו, ולהעמיד נגד פניו הקושי והלחץ בשמירת תורתנו, ולהגיד לו כי גם בתוך עמו יזכה לחיי עולם הבא, אם ישמור ז׳ מצות [IMG 4992 · p. 7] [12]של ב״נ, כמאמר חז״ל: גר שבא להתגייר אומרים לו מה ראית וכו׳ ומודיעין לו מקצת עונשים.* וכן אמר הלל לנכרי החפץ לקבל התורה (ושמאי דחפו בנזיפה:) מה דסני לך לחברך לא תעביד, והרמיז לו בתשובה קצרה זאת כל אשר אמרנו עד הנה.— אך אם בכל זאת הנכרי עומד על דעתו למלאות מזימתו, אז נקבלהו ונחנכהו בבריתנו. וזאת תורת אמונה אמתית, זה חק מוסר סלה. כי כל בעלי דת מאחת הדתות שבעולם אשר יצודו ציד נפש, ויחתרו למשוך בעלי אמונה אחרת לבריתם ע״י אתנן והבטחות, פתוח יפתחו דלת ושער לכל כחש וחנופה ורמיה. יען בהיות כי כל אמונה אשר יסודתה על מוסר השכל תכשר לנהג את האדם בדרך הישר, ולהצליחו בזה ובבא, מה זה עושה באיזה דרך הוא יגיע אל התכלית הנרצה? והנה לידת האדם וחנוכו יטילו עליו החוב להחזיק באמונת אבותיו. ועל פי הרוב המשנה דתו (ר״ל העוזב הברית אשר נולד ואומן בה להחליפו באחרת) מזימתו לא טהורה

[11]Transcriber: The opening quotation mark before "The regular course of life" is never closed as printed. Signature "B 2" ignored. Pencil underlining ignored. The Psalm 15 passage (Hebrew note || תהלים ט״ו on p. ה) has no footnote mark visible in the English on p. 5–6. Paragraph continues on the next page.

[12]Transcriber: "כי כל" (line beginning "בהיות") is set nearly solid ("כיכל"). Red-ink and pencil underlining and marginal red-ink mark ignored. Paragraph continues on the next page.

היא, ורק מאהבת הבצע או מחשקת לבו להשיג אחת מהתאוות בין בעלי אמונה אשר הומר לה, יעשה המעשה הזה; ואין אחד מני אלף יתפאר לאמור: מהבטחתי באמתת האמונה אחרת אחזתי בזרועותיה.

We have also the same sentiment among our traditions. "The regular course of life is open to all nations, yet from the great affection the Lord had for our pious forefathers, Abraham, Isaac, and Jacob, who were strenuously attached to him, who devoted all their soul to attest his truth, and bore many trials, after having refined them (as pure as silver) by means of the Egyptian bondage, he fixed on their successors as a chosen nation; as it is written, "*The Lord hath taken you and brought you forth out of the iron furnace, even out of Egypt, to be unto him a people of inheritance,*"* &c. He revealed himself to them in the wilderness, came forth at Sinai, shone transcendent on the hill of Paran, his right hand beaming with a refulgent law for them; proceeded to promulgate laws and commandments to them, comprehending testimonies, statutes, and laws, such as man's understanding could not at first completely comprehend; yet, such as tended to the happiness of his favoured children, and to render them more sacred, as Rabbi Hananiah ben Akashiah observes, "The Lord wished to treat the children of Israel with peculiar favour, he therefore gave them many laws and commandments."§

The whole of the laws and commandments contained in the Pentateuch, with the exception of the seven ordained to the sons of Noah, were instituted for the observance of the Israelites only, and are not obligatory in other nations; as it is written, "*Moses commanded us a law, an inheritance for the congregation of Jacob.*"|| We are not commanded to spread them forth among other nations, or to send missionaries to distant places, for the purpose of uniting strange nations in our covenant, and multiply proselytes; on the contrary, if any one applies of his own accord, to be admitted into the Mosaic religion, we are to use every endeavour to dissuade him, and advise him to decline it; we are to place before him all the difficulties [IMG 4993 · p. 7] [13]produced, and privations required, by the observance of our law, and to inform him that the good in every nation can attain eternal life by an adherence to the above precepts,* &c. Such was the principle which induced Hillel to say to a stranger who wished to embrace Judaism, and whom Shamai had pettishly repulsed, "Do not to others what you would not have done to yourself;" by which short sentence he comprised all we have here been explaining; but if, notwithstanding this repulse, the stranger continues determined to fulfil his intention, we must then receive and initiate him in our covenant and faith: this indeed is the true rule of religion, and an eternal moral institute: and all religious professionists, of whatever persuasion they be, who hunt about for souls, and endeavour by means of gifts and promises, to entice the votaries of another faith to adopt that which they profess, open the door to falsehood, flattery, and deceit.

(דברים ד׳ כ״) *
(מכות, סוף פרק ג״) §
(דברים ל״ג, ד״) ||
* Deut. iv. 20.
§ Talmud Makoth, cap. 4.
|| Deut. xxxiii. 4.

[13]Transcriber: Handwritten red/pencil note in left margin beside the Hillel passage: "Shab." over a struck-through word (probably "Berach") and "31.a" (i.e. correcting the source to Shabbat 31a). Pencil and red underlining and marginal brackets ignored. Paragraph continues on the next page.

על כן זרה היא בעינינו מאוד דרך האנשים לוכדי נפש, האורבים לרגלי בעלי אמונת ישראל, הקדושה מרוב זקנתה, והטהורה מרוב לקחי מוסריה, להטותם בחנפי לעגי מעוג ובהרבות מוהר [IMG 4994 · p. ח]. ומתן,[14] לעזוב האמונה אשר נולדו וחונכו בה ולאחוז בברית הנוצרים! מלבד שהיא נגד חקי המוסר כאשר זכרנו, יסבו גם כן קלקולים רבים, כי זה גורם פירוד בין משפחות, הבעל נגרש מאשת חיקו, האב מוזר מילדיו יוצאי חלציו, ואהבה הטבעית תתהפך למשטמה! הבנים יבכו על השחתת לב אביהם, ומי יודע אם לא במסתרים יקללו את שאהבה נפשם בתחלה; הייטב בעיני אלהים? הירצה אב כל אדם בפעולות כאלה?— הנה כבר נגה אור אמת על כל יושבי ארצות אירופא, להיות שלום ואחוה בין בעלי אמונות שונות והרב קנאת הדת הושבה אל תערה, והימים הראשונים החשכים יפלו, עת עמים בעמים סכסכו, ושפכו דם אדם כמים, בעבור שינוי הדרכים בעבודת אלהים. עתה יכירו וידעו כל הגוים כי אב אחד לכלנו, וישר ומשפט וצדק המה לבדם המדה אשר מודדים בה ערך האדם. לכן נאוה לכל משכיל להנח כל בעל הדת באמונה אשר נולד בה, ולא יבקש להדיחו ממנה אף גם בדברי פתוי והבטחות טובות. ואנכי לא ידעתי, אם לא יגדל האשם לפתות בעלי דת אחת ע״י מתנות והבטחות להמירה באחרת, מלאנוס אותם באש ובחרב לכפירה הזאת. כי באופן השני לכל הפחות שאנן לב האנוסים, בחשבם בלבם לאמור: הן אנס אנסתי לעשות אשר לא כדת, וי״י יסלח לי. אולם באופן הראשון, כאשר תשתוק חמדת הבצע ותשוקת התאוה, (וזה טבע האדם, בהשיגו תאותו כלה חמדתו ועליזתו בה) אז תתעורר בקרבם שאון ורעש החרטה, נקטה נפשם בחיים, ולבם כים נגרש, והם נענים ואומללים כל ימי חייהם, ועל מסיתיהם ומדיחיהם ישפכו שיח.

For whereas all religions, the foundations of which are constituted on moral principles, qualify man to guide himself in a proper path, and to render him happy both here and hereafter, what avails it which way he arrives at the desired end? It follows hence that man is destined by the circumstances of his birth and education, to adhere to the religion of his fathers; and in most cases the apostate (who changes the religion in which he was bred and born for another) is generally without any pure intention, and only takes such a step from a sordid interest, or a desire to enjoy some advantages among the partizans of the faith he has joined; and it is not one in a thousand who can haughtily say, I have embraced another faith from a thorough conviction of its truth.

It is therefore a strange thing in our eyes, that persons should be found who lay in wait for the members of the Jewish faith, (a faith so sacred, so ancient, and so pure in its moral code,) to entice them by flattery, lures, and tempting gifts, to abandon the [IMG 4995 · p. 8] religion[15] wherein they were born and educated, in order to embrace christianity! Such practice is not only contradictory to all moral correctness, as has before been stated, but it proves the cause of great mischief; it occasions divisions in families, the husband divorced from the wife of his bosom, the father cast off by the issue of his loins, and nature's best affections converted into hatred: the very children are made to deplore the corruption of the heart of their parents, and who knows but that they in secret curse those their souls once held most dear. Can such things be pleasing in the eyes of God? Will the gracious Father of mankind be gratified with such actions! Behold the light of truth is now illuminating all Europe; peace and brotherly love is prevailing among nations of various religious persuasions; the sword of

[14] Transcriber: After "בעלי דת אחת ע״י מתנות..." read "להמירה". After "כאלה" the print has "?--" (question mark then dash). Pencil/red underlining and marginal marks ignored. The page ends with the paragraph; the rest of the page is blank.

[15] Transcriber: Pencil underlining and marginal marks ignored. The paragraph ends at the foot of the page (full stop), matching the end of Hebrew p. ח.

persecution has been returned to its sheath, and those dark ages, when nations strove with nations, and made human blood flow in streams, on account of the different modes of worship, have passed away; all nations now acknowledge one universal Father; and virtue, justice, and righteousness, are the only tests whereby men are estimated: every reasonable person therefore, will certainly deem it proper to leave the votaries of every religious persuasion, quietly to follow his native faith, and not endeavour by persuasion, or promises, to induce him to swerve from it. Nay, it is a question, whether it be not a greater crime to attempt the conversion of persons to a different faith, by promises and gifts, than to effect proselytism by fire and sword; for, at all events, in the latter case, the converted have this comfort in reflecting, that their apostacy was forced upon them; for which reason God may still pardon them: whereas in the first case, after the covetousness for pelf, and the lust for pleasure, shall have ceased (according to the nature of man, when he shall have acquired and have become satiated with enjoyment) their minds will become agitated by restlessness, disturbance, and repentance, their souls will be disgusted with life, their hearts like a troubled sea will render them sad and desponding all the remainder of their lives, pouring forth imprecations against their seducers.

* (יבמות, פרק ה, דף מ״ז)

* Yebamoth, fol. 47, page 2.

[IMG 4996 · p. ט] [16]

ולמען נצור רגלי ילדי בני עמנו מלכד בפח המסיתים, ולמען הודיע להם בקצרה לקחי תורתנו הקדושה ומוסריה הישרים, ולהראות למו הדרך אשר יעלה בה האדם להצלחה אמתית וישיג ארחות חיים באמונתנו הטהורה, חברתי ספר קטן זה מדי התגוררי פה ארץ אנגליא. ועשיתי זאת בעצת אוהבי החכמים והשלמים, ובהסכמת הרב הגאון החכם מהו״ שלמה נ״י, אב״ד דקהל אשכנזים בלונדן והמדינה יע״א (אשר הראיתי לו ספרי עודנו בכ״י, והוא עבר עליו בעין בקורת) וקראתי שם הספר שרשי אמונה, לפי שאינו כולל כל מצות התורה והנהגותיה ודיניה הארוכים והרחבים, רק שרש המצות וראשי פרקים ממנן, והמה הדברים המגיעים למוסר האמונה.* והנה חבור כזה הוא מן הצורך בזמננו. בהיות כי לומדי התורה הולכים ומתמעטים, והנערים יעזבו בית הספר טרם השיגו די צרכם בידיעת אמונתם. ואליכם מלמדי תינוקת העושים מלאכתכם באמונה, אליכם אשים דברתי שימו נא על לבבכם גודל חובתכם, ושננתם לתלמידיכם ספר קטן זה, הלא מצער הוא, ובזמן קצר ידעו אותו על פה. למען ידעו להשיב לשואלם דבר בהגיעם לחינוך בר מצוה, וילמדו לאהוב דבר י״י ומוסריו הנכוחים, ובהם ידבקו, ולא יטו אזן לקול המדיחים. וגם אתם אבות הישרים! החפצים בטובת בניכם ובנותיכם, תנו ספר זה בידיהם, ויוחנכו ביראת אלהים וגם כי יזקינו לא יסורו ממנה, והיתה לכם ברכה ומשכרת מאת אלהי עולם. [17] [IMG 4998 · p. י].

[IMG 4997 · p. 9] [18]

In order to make the youth of our nation acquainted, in a cursory manner, with the doctrine and correct morality of our holy law, to point out to them the way in which man may ascend to the attainment of true happiness, and by which he may comprehend the course of life laid down by our pure religion, I have, during my short residence in England, at the instance of some pious and wise friends, composed

[16] Transcriber: "שרשי אמונה" and "לקח טוב" are set in larger type. "ברור הזה" in the footnote is as printed (presumably for בדור הזה). Handwritten pencil note at top left "not translated" (the English p. 9 does render this paragraph); pencil/red underlining and a marginal scribble ignored. Paragraph continues on the next page.

[17] Transcriber: Year letter in the date is tiny; read as ה (5575 = תקע״ה, matching the title page) though it could be taken for ח. End of the Hebrew introduction; the rest of the page is blank (show-through of English p. 9 visible).

[18] Transcriber: "Solomon Hirschell" is printed in capitals and small caps (SOLOMON HIRSCHELL). Signature "B*" at foot ignored. Pencil underlining ignored. Paragraph continues on the next page.

this small tract, under the sanction of the learned and reverend Dr. Solomon Hirschell, chief Rabbi of the German Jews in London and the Country, Q. D. C. (who has kindly perused and approved of the manuscript.) I have entitled this work, "*The Elements of Faith,*" because it does not comprise the whole of the several commandments of the law, and the very numerous and extensive laws and customs attached to them, but simply the principal bases on which the commandments are founded, and the heads of their division; which are matters leading to the moral comprehension of religion.* Such a treatise as this, is at this time, become very requisite, since the study of the law is daily less attended to, and the youth quit school before they have acquired the knowledge necessary for understanding the nature of religion.

Ye conscientious teachers, who are earnest in your efforts, to you I address myself, sensible of the great duties you are undertaking, you will find it useful to teach and explain to your scholars the contents of this little book, which they can easily learn by heart, and [IMG 4999 · p. 10] [19]become capable, at the period of confirmation, of replying to any enquiries; they will learn to love the word of God and his sacred morals, to which they will become so attached, that they will not listen to the voice of deceivers. And ye virtuous parents, who seek the welfare of your children, place this manual in their hands, and may they become duly impressed with the fear of God, and not deviate from it when arrived at old age: and may the blessing and protection of the universal God be ever upon ye.

* וזאת לדעת, כי ספרי הנזכר איננו הראשון הנכתב על דרך זה, כי כבר נדפס זה כמה מאות שנה ספר קטן בענין זה, הנקרא לקח טוב, מן ר״ אברהם יגל, ונדפס כמה פעמים אחריו, אך יען כי החיבור הזה הוא מעט הכמות מאוד, כי אינו כולל רק י״ג העקרים ואיזה בחינות מגמול ועונש, לכן לא השגיחו עליו המלמדים. והנה ברור הזה יצאו איזה ספרים לאור עולם בארץ אשכנז, קרוב לאופן הזה, אך מחבריהם בחרו דרך אחר בסדר הענינים, אשר אינו מסכים עם תכלית הנרצה לי. וגם אנכי בעצמי חברתי ספר חינוך אמונה בלשון אשכנזי (המבורג, תק״עב) אך שם קצרתי הדברים יותר מדי. אמנם בסדר ובחירת הענינים ובלשון עברי צחה וקלה כאשר בספר הנוכח, לא בא עוד עד הנה כאשר תחזינה עיני הקורא המבין.

* It is proper to state that this work is by no means the first composed of its kind, a small treatise on the same subject having appeared some hundred years since, by Rabbi Abraham Yagel, which has been frequently reprinted; but it being very concise, and only comprehending the thirteen creeds, and some observations respecting rewards and punishments, has not been much attended to by teachers. Several others of the same nature have also lately been published in Germany, but in a different order, and for a different purpose. I have also composed one in the German language, published at Hamburgh, 5572, but much too short; but one in the Hebrew language, in this order of subject, and in an easy stile, has not appeared hitherto.

לונדן ו״ טבת תקע״ה לפ״ק

שלום הכהן.

S. J. COHEN.

London, Dec. 19, A. M. 5575.

[19]Transcriber: Signature is printed "S. J. COHEN." here (title page has "S. I. COHEN."). Signature right-aligned, date left. Dec. 19 5575 corresponds to the Hebrew date ו״ טבת תקע״ה on p. י. End of the English preface; rest of the page blank (show-through only).

[IMG 5001 · p. —] [20]

הסכמת הרב הגאון החכם מהו״ שלמה נ״י אב״ד דקהלת אשכנזים בלונדן והמדינה יע״א

יען ראיתי שחיבור כזה אשר הראני התורני המושלם, חכם וסופר, המליץ הנודע בשערים, כ״ה שלום הכהן יצ״ו, אחד ממעשי ידיו, אשרקרא בשם שרשי אמונה, הוא מן ההכרח בזמננו לחנך בו ילידי עמנו זרע ישראל הש״י, בפרט במדינה זו, ע״כ אמרתי להעיד על ספר המקנה. ואהי״ כאחד החתומים לקחת איזה ספרים אחר יציאתו ממכבש הדפוס כפי המקח אשר הושת עליו, למען תהי״ לעד כי גם ידי תכן עם המחברת הזאת, אשר עברתי עליה בעינא פקיחא, ובזאת חפצתי. הכ״ר המדבר לכבוד ה״ והורתו, וצדיק יחי״ באמונתו, יום א״, א״ דר״ח כסליו תקע״ה לפ״ק, פה לונדן

ה״ק שלמה, בהרב הגאון הגדול המנוח מהו׳ צבי הירש זצ״ל, אב״ד דק״ק לונדן והמדינה יע״א.

גם אנכי אחתום ידי לקחת איזה ספרים ממחברת הנ״ל במחיר המקח אשר הושם עליה.

ה״ק רפאל די מילדולה אב״ד דק״ק ספרדים בלונדן

[IMG 5002 · p. —] [21]

שרשי האמונה:

[20] Transcriber: Approbations page (no printed page number; it follows English p. 10). Heading set as two centred lines in large type, followed by a thick rule. "אשרקרא" is printed as one word. "והורתו" is as printed (probably for ותורתו). In the signature line the name "שלמה" is in large type and the first letter after it is read as שרשי אמונה", "שלום הכהן"; "ב (בהרב)" and "רפאל די מילדולה" are also in larger type.

[21] Transcriber: Hebrew half-title: the only printed text, between double rules. Everything else visible is show-through from the reverse.

[IMG 5003 · p. —] [22]

לוח העניניס:

[IMG 5004 · p. —] [23]

CONTENTS.

Chap.

א. דת האמונה בכלל.

1. OF religion in general.

ב. אמונת ישראל בפרט, או תורת משה.

2. Of the Jewish religion in particular, or the law of Moses.

ג. אדני אמונה, וחינוך בה.

3. Of the fundamental elements of religion, and its initiation.

ד. אלהים ומדותיו.

4. Of God, and his attributes.

ה. יראה ואהבת אלהים.

5. Of the fear and love of God.

ו. תורה מן השמים.

6. Of the heavenly law.

ז. מצות התורה וחלקיהן בכלל.

7. Of the law's commandments, and their division in general.

ח. עשרת הדברות.

8. Of the ten commandments.

ט. באור דבור הראשון או אמונה שלמה ובטוחה במציאות אלהים.

9. Explanation of the first commandment, or of the true faith and belief in the existence of God.

י. באור דבור שני או אזהרה מעבודת אלילים.

10. Explanation of the second commandment, or prohibition against all idolatry.

[22] Transcriber: Table of contents (first page). Each entry is a chapter letter followed by a raised dot, then the title; the "או" is printed as a small ligature. Entries continue on the next page.

[23] Transcriber: English table of contents, first page; "Chap." is a small left-aligned column label, not centred. This page faces the Hebrew contents page (photo 5003) in the opening. Signature "C 2" ignored. Entries continue on the next page.

יא. באור דבור שלישי, או אזהרה משבועת שוא ונדרי חנם והזכרת שם שמים לבטלה.

11. Explanation of the third commandment, or prohibition against profane oaths, false swearing, idle vows, and taking the Lord's name in vain.

יב. באור דבור רביעי, או שמירת שבת, חגים ומועדים.

12. Explanation of the fourth commandment, or of the observance of the sabbath and holidays.

יג. באור דבור חמישי או כבוד הורים ומורים כבוד ואהבת המלך וממשלת המדינה.

13. Explanation of the fifth commandment, or of the duty to honour our parents, our sovereign, and the government.

[IMG 5005 · p. ב] [24]

יד. באור דבור ששי, או אזהרה מהזיק גוף אדם.

טו. באור דבור שביעי, או אזהרה מלמעול מעל בברית נשואין.

יו. באור דבור שמיני, או אזהרה מהזיק את אדם בכספו ע״י גנבה ודומה לה.

יז. באור דבור תשיעי, או אזהרה מעדות שקר, מהוצאת שם רע על רעהו, מרכילות ולשון הרע.

יח. באור דבור עשירי, או אזהרה מחמדה וקנאה.

יט. כתבי קדש ואיך יתנהג האדם בהם.

כ. שכר ועונש, והשארת הנפש.

כא. ענין התשובה והתפלה.

[IMG 5006 · p. 2] [25]

Chap.

14. Explanation of the sixth commandment, or prohibition against injuring the body of a fellow creature.

15. Explanation of the seventh commandment, or prohibition against the breach of matrimonial contract.

16. Explanation of the eighth commandment, or prohibition against injuring the property of another person by theft, or other means.

17. Explanation of the ninth commandment, or prohibition against false evidence, calumny, and scandal.

18. Explanation of the tenth commandment, or prohibition against covetousness and envy.

---

[24] Transcriber: Second page of the Hebrew table of contents (the page number ב appears at top). The first entry number looks like "וד" (worn or misprinted for יד); transcribed as יד. Chapter 16 is numbered "יו" as printed (not ט״ז). The rest of the page is blank (show-through of the English contents).

[25] Transcriber: Second page of the English contents (numbered 2). "Chap." is a small left-aligned column label. Rest of page blank (show-through only).

19. Of the sacred scriptures, and our conduct respecting them.

20. Of rewards and punishments, and the immortality of the soul.

21. Of prayer and repentance.

[IMG 5007 · p. —] [26]

שרשי האמונה:

(א)

דת האמונה בכלל

[IMG 5008 · p. —] [27]

ELEMENTS OF FAITH,

&c. &c.

CHAP. I.

Of Religion in General.

ש׳ מה היא תקות אדם ותכלית כל עמלו תחת השמש?

Q. WHAT is the expectation of man, and the purpose of his labour, under the sun?

ת׳ כל אדם יכסוף ויעמול לבוא אל הצלחה.

A. Every man strives to obtain happiness.

ש׳ כמה מיני הצלחה יש?

Q. How many kinds of happiness exist?

ת׳ שתים הנה, הצלחה עוברת והצלחה נצחית.

A. Two: temporary happiness, and permanent happiness.

ש׳ איזה היא הצלחה עוברת?

Q. What is understood by temporary happiness?

ת׳ עשר וכבוד וכל נכסי עולם הזה יתנו הצלחה עוברת, לפי שהם עוברים וכלים עם חיי האדם, כי צבא לאנוש עלי ארץ.

A. Riches, honours, and all the goods of this world: these produce but temporary happiness, being temporary and transient like the life of man.—"*Surely there is an appointed time to man on earth.*"*

ש׳ ואיזה היא הצלחה נצחית?

Q. What is permanent happiness?

ת׳ שמחת הנפש בעשות מעשים טובים, בהשגת האמת, ובקנית שם טוב, לפי שמצליחין את האדם בעולם הזה, ואשרי לו לעולם הבא.

---

[26] Transcriber: First page of the Hebrew catechism (no printed page number). The first question/answer are labelled in full "שאלה" / "תשובה", thereafter "ש׳" / "ת׳". In the second answer "הצלחה עוברת והצלחה נצחית" is set in larger type. A pencil mark above "נכסי" ignored.

[27] Transcriber: First page of the English catechism (no printed page number); it faces the first Hebrew catechism page (photo 5007). The Hebrew equivalent of this footnote has no footnote mark. "WHAT" has a large initial W.

A. That delight of the soul which is formed in worthy actions, in the comprehension of truth, and the acquirement of a good name; for these circumstances make men comfortable in this world, and happy in the next.

* Job vii. 1.

[IMG 5009 · p. ד] [28]

ש׳ ואיזה משתי הצלחות האלה נבחרת?

[IMG 5010 · p. 4]

Q. Which of these kinds of happiness is to be preferred?

ת׳ ההצלחה נצחית, לפי שלא לבד שהיא קימת ואינה כלה לעולמים, כי גם נקיה וטהורה היא, ואינה מעורבת בעמל ומרירות כהצלחה העוברת, ולא תקוץ בה נפש האדם כאשר תקוץ בשמחת עולם הזה בהרבות הנאה ממנה.

A. Permanent happiness: for not only that it is durable, and never destroyed, but is also pure and unmixed with trouble and disappointment, which always attend temporary happiness; neither is the soul ever cloyed by its constant enjoyment, as is the case with the pleasures of this world.

ש׳ באיזה הדרך נעלה ונגיע להצלחה נצחית?

Q. Which is the road by which we may arrive at permanent happiness?

ת׳ על ידי דת האמונה, ככתוב: בהתהלכך תנחה אותך, בשכבך תשמר עליך, והקיצות היא תשיחך, כי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר.*

A. Through the means of religion: as it is said, ″When thou goest, it shall lead thee; when thou sleepest, it shall keep thee; and when thou awakest, it shall discourse with thee: for the commandment is a lamp, and the law is light, and reproofs of instruction are the* WAY OF LIFE."

ש׳ מה זה דת האמונה?

Q. What is religion?

ת׳ הוא הלקח הטוב, המלמד לנו לדעת מציאת כח אחד עליון מכל, הבורא ומחזיק כל נמצא בשמים ממעל ועל הארץ מתחת, הוא אלהים היה הוה ויהיה, ולדעת מדותיו הנשגבות, ולדעת פקודתנו עלי ארץ. וילמדנו הדרך אשר נלך בה ואת המעשה אשר נעשה, למען נגיע להצלחה האמתית מעולם הזה לעולם הבא.

A. It is that excellent instruction whereby we learn to know of the existence of One great and Supreme Power, who creates and sustains all matter and beings, from the highest heaven to the lowest depths of the earth: the eternal God, who was, who is, and who will ever be. It likewise teaches us to know of his sublime attributes, makes us acquainted with our appointments on earth, and points out the way in which we should walk, and the works we should do, in order to attain true happiness in this world and the next.

* (משלי ו, פסוק בכ״ כ״ג)

* Prov. vi. 22, 23.

[28] Transcriber: Page numbered ד, so the unnumbered first catechism page (photo 5007) is ג. "ההצלחה נצחית" (without article on the adjective) and "מציאת" (for מציאות) are as printed. "דת האמונה" in the second answer and "היה הוה ויהיה" are set in larger type. Pencil marks in the right margin and underlining ignored.

[IMG 5011 · p. ה] [29]

ש׳ מה זה העולם הזה ?

[IMG 5012 · p. 5] [30]

Q. What is meant by this world?

ת׳ ימי חיינו עלי ארץ .

A. The period of our existence in this nether world.

ש׳ מי ברא השמים והארץ וכל מלואיהם ?

Q. Who created the heavens, the earth, and all that they contain?

ת׳ אלהים . כמו שנאמר : בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ . *

A. God; as it is expressed, ″In the beginning God created the heaven and the earth.*"

ש׳ מה היו קודם שנבראו ?

Q. What existed before they were created?

ת׳ קודם בריאתם היו אפס ואין .

A. Before their creation, there existed not any thing.

ש׳ ובמה בראם אלהים ?

Q. From what, then, did God create them?

ת׳ ברצונו ובמאמרו הוציאם מאין ליש בששת ימי המעשה ככתוב : בדבר י״י שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם || ונאמר : כי הוא אמר ויהי צוה ויעמוד . §

A. God called them forth from nothing into existence, in six days, merely by his divine will and word; as it is written,|| "*By the word of the Lord were the heavens made, and all the host of them by the breath of his mouth: for he spake, and it was done; he commanded, and it stood fast.*"

ש׳ איך נקראו הדברים הנמצאים ונראים בחושים ?

Q. What are those things termed, which we perceive by our senses?

ת׳ גופים או גשמיים .

A. Corporeal, or substances.

ש׳ יש גם כן דברים נמצאים ואינם נראים בחושים מלבד מציאת הבורא ?

Q. Are any things existent which are not perceptible to the senses, besides the existence of God?

ת׳ יש, והם הרוחניים, כמו המלאכים ונשמות הקדושות :

A. There are: and such are called spiritual, as the angels, and the soul.

* (בראשית א, א)
|| (תהלים לג, י״)
§ (שם פסוק ט״)

[29] Transcriber: Footnote || reads ״י as printed (Ps. 33:6 would be ו).

[30] Transcriber: Footnote reads "7, 9" as printed (the quoted verses are Ps. 33:6, 9).

* Genesis i. 1.
|| Psalm xxxiii. 7, 9.

[IMG 5013 · p. ו] [31]

ש׳ האדם גוף הוא או נפש ?

[IMG 5014 · p. 6] [32]

Q. Is man corporeal or spiritual?

ת׳ מורכב הוא משניהם, מגוף ומנפש המשכלת .

A. He is compounded of both: a body joined with a reasonable soul.

ש׳ ומה זה עולם הבא ?

Q. What is the next world?

ת׳ הוא מעמד האדם לאחר מותו, בהפרד הנשמה מן הגוף, וישוב העפר אל האדמה והרוח תשוב אל אלהים, ואם תזכה תתחבר עם המלאכים במחסה צל שדי, ושם תתענג נעימות בימין עליון נצח, והוא הגן עדן, מקום משכן הצדיקים לעתיד לבוא .

A. It is the state of man after death, when the soul separates from the body, which returns to dust, while the spirit mounts up to God. If during life it has had merit, it will there associate with angels in the shadow of the Almighty, and enjoy eternal delight at the right hand of the Most High. This place of abode of the righteous hereafter, is called paradise.

(ב)

אמונת ישראל בפרט, או תורת משה .

CHAP. II.

Of the Jewish Religion,

OR THE

LAW OF MOSES.

ש׳ ההיה לבני אדם בדורות הראשונים בהבראם על פני האדמה אמונה אמתית ?

Q. WAS true religion known by mankind during the first ages of the world?

ת׳ לא . אחרי החלו לרוב על פני האדמה היו עובדים לשמש ולירח ולכל צבא השמים, ולא ידעו את אלהי האמת, חוץ מאיזה יחידי סגולה אשר ידעו אותו, כמו אדם, נח משותלח וחנוך וכמוהם .

A. No. After men had began to multiply in the world, they worshipped the sun, moon, and planets; but had no idea of the true God, except some few individuals, such as Adam, Noah, Methuselah, Enoch, and some others.

ש׳ ההצליחו עובדי אלילים האלה באמונתם ?

[31] Transcriber: "משותלח" (for מתושלח) as printed. A stray comma-like mark is printed between "אדם," and "נח". A double rule separates the end of section (א) from heading (ב).

[32] Transcriber: A double rule separates the end of Chap. I from the Chap. II heading.

Q. Were these idolaters prosperous with their belief?

[IMG 5015 · p. ז]

ת׳ לא, כי השחיתו והתעיבו מעשיהם מאוד, ובהבליהם המציאו עבודות זרות ומאוסות, עד כי גם את בניהם ובנותיהם שרפו באש לאליליהם והזיקו לחברת בני אדם מאוד .

[IMG 5016 · p. 7]

A. No; their actions became excessively destructive and abominable, and their folly invented strange and disgusting idols; nay, they even committed their children to flames as a sacrifice in honour of idols, and otherways occasioned great injury to society.

ש׳ ומי היו הראשונים המכירים את אלהי האמת ?

Q. Who were the first that evinced their knowledge of the true God?

ת׳ אברהם הכיר תחלה את בוראו, ואחריו יצחק בנו, ויעקב בן בנו, והם האבות הקדושים, אשר זכו לרוח הקדש, כי נגלה להם אלהים בשם אל שדי וגלה להם עבודת אלהים האמתית .

A. Abraham was the first who acknowledged his reverence for his Creator; Isaac his son, and Jacob his grandson, followed his example: these were the holy patriarchs who were blessed by a holy inspiration, and to whom the Eternal, under the denomination of the Almighty God, revealed the true idea of religion and worship.

ש׳ ולמי מסרו האבות האלה את האמונה האמתית ?

Q. To whom did these patriarchs transmit the true faith?

ת׳ מסרוה לבניהם אחריהם .

A. To their children.

ש׳ ואיך נקראו בניהם ?

Q. How were they called?

ת׳ בני ישראל, והם שנים עשר השבטים, אשר מהם יצאה האומה הישראלית, אשר אנחנו נושאים את שמה .

A. The Children of Israel: these were the twelve tribes which constituted the Hebrew nation, whose descendants we are, and whose name we bear.

ש׳ על ידי מי נתן אלהים התורה הכוללת כל החקים והמשפטים הנהוגים בדת אמונת ישראל אשר אנחנו מחזיקים בה ?

Q. By whose means did God send forth the law, which contains all the doctrines and ordinances that regulate the Jewish religion, which we profess at this time?

[IMG 5017 · p. ח] [33]

ת׳ על ידי משה בן עמרם משבט לוי .

[IMG 5018 · p. 8] [34]

[33] Transcriber: A double rule separates the end of section (ב) from heading (ג). The thirteen principles are printed as numbered paragraphs (א),(ב)... under the answer; transcribed as P: with the number kept.

[34] Transcriber: A double rule separates the end of Chap. II from the Chap. III heading.

A. By the hands of Moses, the son of Amram, of the tribe of Levi.

ש׳ ואיך נקראת התורה הזאת ?

Q. What is this law called?

ת׳ נקראת בשם תורת משה, ככתוב וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל . *

A. It is called Torath Moshé, or the Law of Moses; as it is written, ″And this is the law which Moses set before the children of Israel.*"

ש׳ במה יתחזק לנו אמתית התורה הזאת ?

Q. What proves the truth of this law to our conviction?

ת׳ על ידי הפרסום הגדול, כי נתנה לאבותינו לעין כל במעמד כל ישראל בהר סיני, וכל העם ראו ושמעו בדבר אלהים אל משה, ונתן על ידו התורה הזאת מורשה לקהלת יעקב, ואבותינו ספרו זאת לבניהם אחריהם מדור לדור .

A. The great publicity of its delivery to our forefathers, in sight of every one standing around the Mount Sinai, where all the people saw and heard the Lord speak to Moses, and deliver this law as an inheritance for the congregation of Jacob; an account which our fathers have related to their children from generation to generation.

(ג)

אדני האמונה וחינוך בה .

CHAP. III.

Of the Fundamental Elements of Faith,

AND THE

INITIATION OF THE SAME.

ש׳ מה וכמה הם האדנים, אשר עליהם הוסדה אמונת ישראל ?

Q. WHAT are the fundamental Elements which form the basis of Jewish faith?

ת׳ שלש עשרה הם :

A. They are thirteen; viz.

(א) מציאת אלהים, אנחנו מאמינים כי יש אלהים נמצא, אשר ברא ומחזיק כל העולם כלו .

1. *The existence of God.*—We believe that a God exists who has created and sustains the universe.

* (דברים ד״, מ״ב)
* Deut. iv. 44.

[IMG 5019 · p. ט] [35]

(ב) אחדותו, אנחנו מאמינים כי זה אלהים הוא יחיד ומיוחד, אחד פשוט, ואין שני לו בשום ענין ושתוף .

[35] Transcriber: In (ה) the abbreviation is printed ב׳ה (single stroke between the letters).

[IMG 5020 · p. 9]
2. *His unity.*—We believe that God is one, and the only one, definitively one, without a second in any manner or association.

(ג) שלילת הגוף, אנחנו מאמינים כי הוא בלתי בעל גוף, ולא ישיגהו משיגי כל נמצא .

3. *His incorporeity.*—We believe that he is incorporeal, nor can any circumstances of bodily existence be affixed to him.

(ד) נצחיתו, אנחנו מאמינים שהוא נצחי, בלי ראשית ובלי סוף .

4. *His eternity.*—We believe that he is eternal, without beginning or end.

(ה) שלילת האמצעי, אנחנו מאמינים שאלהים ב׳ה לבדו ובלי שום אמצעי שבעולם מושל בעולמו ופוקד כל יצוריו, אשר על כן לו לבדו ראוי להתפלל ולא לזולתו .

5. *His direct superintendence.*—We believe that the blessed God reigns alone over the universe, and superintends his creatures without the intermediation of any other power whatever; it is therefore proper to pray to him alone, and to no other.

(ו) השגחתו, אנחנו מאמינים כי הוא משגיח על כל מעשי בני אדם, הן בכלל והן בפרט .

6. *His providence.*—We believe that he superintends the actions of mankind both generally and particularly.

(ז) אמתית הנבואה, אנחנו מאמינים שהוא יתברך השפיע נבואתו לבחיריו, וגלה להם סודו .

7. *The truth of prophecy.*—We believe that the Lord has communicated his prophetic spirit to those he has chosen, and discovered his mysteries to them.

(ח) נבואת משה, אנחנו מאמינים שמשה רבנו היה אדון כל הנביאים ולא קם כמוהו .

8. *The prophecy of Moses.*—We believe that our legislator Moses was the prince of prophets, and that none have appeared like unto him.

[IMG 5021 · p. י] [36]
(ט) נתינת התורה, שהתורה אשר בידינו, הן בכתב והן בעלפה, נתנה למשה בסיני מפי האלהים .

[IMG 5022 · p. 10]
9. *The delivery of the Law.*—We believe that the law now in our possession, scriptural and oral, was delivered to Moses by the mouth of God on the Mount Sinai.

(י) תמידות התורה, אנחנו מאמינים שהתורה הזאת תהיה תמידית כמו שהיא, ולא תחולף ולא תשתנה לעולמים .

10. *The permanence of the Law.*—We believe that the law must ever remain permanent as it is, and can never be changed or altered.

[36] Transcriber: "בעלפה" printed as one word. The footnote mark after "וכ״." is faint (only a dot-like mark is visible). Pencil note "p. 19, 48" in the outer margin beside (ט), ignored.

(יא) שכר ועונש, אנחנו מאמינים שישלם אלהים שכר טוב למקימי תורתו ויעניש לעוברים עליה .

11. *Rewards and punishments.*—We believe that God will reward those who fulfil the law, and punish those who transgress against it.

(יב) ביאת משיח, אנחנו מאמינים שיבוא הגואל לעת קץ הנודע לאלהים לבדו, ויקבץ נדחי ישראל, ותשוב המלכות לבית דוד .

12. *The coming of the Messiah.*—We believe that the Redeemer will come at the time appointed, which is known to God alone; who will gather the dispersion of Israel, and restore the government to the house of David.

(יג) תחית המתים, אנחנו מאמינים שבסוף כל הדורות יקיצו שוכני עפר, וכל המתים ישובו לחיים .

13. *Resurrection of the dead.*—We believe that at the end of the world, those who sleep in the dust will awake, and all those who have died will return to life.

ש׳ מה ענין האמונה ?

Q. What is the nature of faith?

ת׳ להאמין באמונה וידיעה שלמה, ולהיות הלב בטוח באשר אנחנו מאמינים, ככתוב : וידעת היום והשיבות אל לבבך כי י״י הוא האלהים וכ״ . *

A. To believe with a true and full belief, and that the heart be convinced of what we do believe; as it is written, "Know therefore this day, and consider it in thy heart, that the Lord he is God,*" &c.

* (דברים ד״ ל״ט)
* Deut. iv. 39.

[IMG 5023 · p. יא]

ש׳ היגיע אדם להצלחה אמתית באמונה לבדה ?

[IMG 5024 · p. 11] [37]

Q. Is true happiness the consequence of belief alone?

ת׳ לא . מוטל על האדם לעמול לשמור כל משמרת החקים והמצות המיוסדים על אדני האמונה הזאת, אשר אך על ידם יגיע האדם לתכלית השלימות .

A. No. Man is bound to attend to and perform all the observances, statutes, and commandments, founded on the before expressed religious basis; and it is only by such means he can arrive at perfection.

ש׳ ואיזו היא אות ברית אמונת ישראל ?

Q. What is the mark of the covenant of the Jewish religion?

ת׳ זה המילה, כל זכר מישראל נמול בבשר ערלתו ביום השמיני להולדו, ככתוב : זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך אחריך, המול לכם כל זכר, ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם, ובן שמונת ימים ימול לכם כל זכר לדורותיכם וכ״ . *

[37] Transcriber: No || reference mark appears in the text of this page for the second footnote. The question "When is youth initiated..." ends with a full stop as printed.

A. Circumcision. Every male born to a Jew, must be circumcised on the eighth day from his birth: as it is said, ″This is my covenant which ye shall keep between me and thy seed after thee; every man child among you shall be circumcised,*" &c.

ש׳ ומתי יחונך הנער לקיים כל חקי התורה ?

Q. When is youth initiated to the observance of all the statutes of the law.

ת׳ זמן מה לפני שנת שלש עשרה ללדתו, כי בהיותו שלש עשר שנה ויום אחד הוא כאחד מאישי ישראל לקיום המצות .

A. A short time previous to his thirteenth year; for when he arrives at the age of thirteen years and one day, he is considered as having attained the period of manhood, and bound to the observance of the law and commandments.

(בראשית י״ז - י״ב) *
* Gen. xvii. 10, &c.
|| Ye shall circumcise, &c. to generations, v. 12.

[IMG 5025 · p. יב] [38]

(ד)

אלהים ומדותיו ושמותיו .

[IMG 5026 · p. 12] [39]

CHAP. IV.

Of God—his Attributes and Appellations.

ש׳ אמרת, כי יסוד הראשון הוא להאמין במציאת אלהים, מה זה אלהים ?

Q. YOU have said, that the first foundation of religion is the belief in the existence of God: what is God?

ת׳ הוא הכח היותר עליון, אשר ברא תבל ומלואה מאין ליש, וישגיח וימשול על ברואיו תמיד, ויחזיק מוסדי תבל לעולם .

A. It is that Supreme Being who has called the universe, and all its contents, from nought into existence; who constantly governs and superintends his creatures, and ever sustains the foundations of the world.

ש׳ אמרת שהיסוד השני הוא להאמין באחדות אלהים, איך היא אחדותו ?

Q. You have declared the second fundamental tenet to be the belief in the unity of God; what is this unity?

ת׳ הוא אחד יחיד פשוט, ולא אחד כגוף שנחלק לחלקים, רק אחד שאין יחוד כמוהו בעולם * ואין שני לו בשום פנים וענין, כמו שנאמר : שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד . ||

[38] Transcriber: The second footnote is printed with * although the text mark is ||; "רברים" (for דברים) as printed. The last answer continues on the next page (no stop at line end).
[39] Transcriber: The last answer continues on the next English page.

A. It means his absolute unity, unlike any other single body, which may be subdivided into parts; but an indivisible unity, like unto which there is not any thing existing in the world; *nor is there any second being equal to him in any shape or manner whatsoever. As it is expressed,*|| "Hear, O Israel, the Lord is our God, the Lord is One.*"

ש׳ אמרת שהיסוד השלישי הוא להאמין שהבורא ב״ה בלתי גוף, מה זה בלתי גוף ?

Q. You have expressed the third principle to be, the belief that the blessed Creator is incorporeal: what is meant by incorporeal?

ת׳ אינו נראה בחושים כמו גוף, ולא יקרה לו מקרות הגוף, ואין לו שום צורה ותמונה [IMG 5027 · p. יג] [40]מכל הנמצאים הנבראים ממנו, כמו שנאמר : כי לא ראיתם כל תמונה ביום דבר יהוה אליכם בחרב וכ״ . *

A. He is not to be perceived by the external senses, as bodies are: he is not subject to circumstances connected with bodies, neither has he any form or [IMG 5028 · p. 13] [41]semblance to any created being. As it is said, "For ye saw no manner of similitude on the day that the Lord spake unto you in Horeb.*"

* (רמבם הלכות יסודי התורה פרק א׳, משנה ז)
* (דברים ו׳, ה׳)
* Maimonides, cap. 1. sect. 7.
|| Deut. vi. 5.

ש׳ אם אינו נראה בחושים מאין נדע כי הוא נמצא ?

Q. If he is not to be perceived by the senses, how do we know of his existence?

ת׳ השמים והארץ וכל מלואיהם יעידו כי הוא נמצא, כי מבלעדו לא יהיו נבראים .

A. The heavens, the earth, and all within them, attest his existence; without which they could not have been created.

ש׳ ומה היא נצחית אלהים ?

Q. What is understood by God's being eternal?

ת׳ שהוא יתברך נשגב ונעלה מכל זמן, אין לו ראשית ולא סוף (כי הזמן לא ישוער כי אם בדבר שנתהוה, והוא סבת כל הוה, ואינו מסובב מדבר, אם כן אין לו התחלה, וכל שאין לו התחלה אין לו תכלית .)

A. That he is exalted and superior to time; he has neither beginning nor end. (Time cannot be measured but by things that have passed by; and God being a constantly present principle, and never altered from any cause, consequently never had a beginning; and what has no beginning has no end.)

ש׳ הגד לי עוד איזה ממדותיו יתברך ?

Q. Can you tell me any more attributes of the blessed God?

ת׳ כל יכול, חכם מכל, צדיק מכל, טוב מכל, יודע כל ונמצא בכל מקום .

A. He is OMNIPOTENT, ALL-WISE, ALL-RIGHTEOUS, ALL-GOOD, OMNISCIENT, and OMNIPRESENT.

[40]Transcriber: A small stray mark follows "תמונה" in the first line. The divine name in the last answer is printed as pointed יי (gershayim not visible). The last answer's text mark is * but its footnote is marked ||. Pencil x-marks in the margin and text ignored.
[41]Transcriber: The six attributes are printed in small capitals.

ש׳ היש לו עוד מדות ושלמיות ?

Q. What more qualities and perfections has he?

ת׳ הוא כולל כל שלמיות האפשרות אשר הפה לא יכול להגידם ולספרם, ככתוב : מי ימלל גבורות יי ישמיע כל תהלתו . *

A. He comprehends all possible perfections more than tongue can tell, or enumerate. As it is written,|| "*Who can utter the mighty acts of the Lord, who can shew forth his praise?*"

(שם ד״ ט״ו) *
(תהלים ק״ו, ב״) ||
* Deut. iv. 15.
|| Psalm cvi. 2.

[IMG 5029 · p. יד] [42]

ש׳ ומה הם שמותיו של הקדוש ברוך הוא ?

[IMG 5030 · p. 14] [43]

Q. What are the names applied to the Holy One?

ת׳ שם פרטי שלו הוא יהוה, שם מצורף משלש מלות עברית היה, הוה, יהיה, וזה מורה על נצחיתו . ואין אנחנו רשאים לקרוא שם הזה ככתיבתו, אך קוראים לו הויה או נכנהו בשם אדני, זה השם מורה על אדנותו, שהוא אדון הכל ; ונקרא עוד אל, אלהים, אלוה, אלהי, השמות האלה יורו על תקפו וגבורתו, ונקרא גם כן, יה, שדי, צבאות .

A. The peculiar name is Jehovah, which is compounded of three Hebrew words; the signification of which are, HE WAS, HE IS, HE WILL BE; and this compound name is indicative of his eternity, which we are not permitted (from respect to its sanctity) to read according as it is written, but call it Havajah, or in consonance to its punctuation, pronounce it Adonai, which is expressive of domination, because he is the Lord of all: he is also termed El, Elohim, Eloha, Elohoi, all which names imply might and power; as likewise do the names Jah, Shadai, Tsebaoth.

ש׳ ואיך נוהגים אנחנו בשמות האלה ?

Q. What is our custom with respect to these names?

ת׳ צריך לנהוג בהם בקדושה יתירה, ואם הם נכתבים אין למחוק מהם אין גם אות אחת * וכל המכתבים אשר נמצא בהם אחד משמות האלה קדש הם, ואין נוהגים בהם דרך חול, ואם הם ישנים וקרועים צריכים גניזה .

A. It is required to observe a peculiar sanctity with respect to them;* we never dare to erase even a single letter of any of them from wherever they are written, or any way marked out. And all such prints or manuscripts as contain any of them, are deemed sacred, and are not to be profanely used; and if they be old or torn, they must be safely put aside.

(רמב״ם הלכות יסודי התורה פרק ו׳ משנה ב״) *
* Maimonides, cap. 6, sect. 2.

[IMG 5031 · p. טו]

[42] Transcriber: The divine names in this answer (יהוה, היה הוה יהיה, אדני, אל, אלהים, אלוה, אלהי, יה, שדי, צבאות) are printed in larger type. Pencil x-marks and a margin tick ignored.

[43] Transcriber: The divine names (Jehovah, Adonai, El, Elohim, Eloha, Elohoi, Jah, Shadai, Tsebaoth) are printed in capitals and small capitals; "HE WAS, HE IS, HE WILL BE" is entirely in small capitals.

(ה)

יראה ואהבת אלהים .

[IMG 5032 · p. 15]

CHAP. V.

Of the Fear and Love of God.

ש׳ מה מחויבים אנחנו לאלהים, בהיות כי גבר עלינו חסדו יום יום ?

Q. WHAT do we owe to God for his goodness wherewith he graciously favours us every day?

ת׳ מחויבים אנחנו להודות לו, לירא מפניו ולאהוב אותו, ולדבקה בו בכל לב ונפש . ככתוב : ועתה ישראל מה יהוה אלהיך שואל מעמך כי אם ליראה את יהוה אלהיך ללכת בכל דרכיו ולאהבה אותו ולעבוד את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך, לשמר את מצות יהוה ואת חקותיו אשר אנכי מצוך היום לטוב לך . *

A. We ought to be grateful to him, to fear him, to love him, and to be attached to him with heart and soul. As it is said, ″And now know what doth the Lord thy God require of thee, but to fear the Lord thy God, to walk in all his ways, and love him, and to serve the Lord thy God with all thy heart, and all thy soul, to keep the commandments of the Lord which I command thee this day for thy good.*"

ש׳ ואיך תשתרש אהבת אלהים בלב אדם ?

Q. How is the love of God to be well rooted in the heart of man?

ת׳ בחשבו בו בכל רגע, וישיתהו לנגדו תמיד, וידעהו בכל דרכיו, בשכבו ובקומו, בשבתו בביתו ובלכתו בדרך, כאדם האוהב את אביו או את בנו ישאהו תמיד במחשבתו, ונפשו קשורה בו בכל עת . ובכלל אהבת הבורא הוא שיבטח אדם עליו תמיד, ויצפה לתשועתו ויתנחם עמו בעת צרתו, כבן הבוטח באביו וידע שלא יעזבהו :

A. By the continual contemplation of him; by having the impression of him constantly before us; by acknowledging him on all occasions, when lying down, or rising, when sitting at home, or going on a journey: like the man who loves his parent or his child, continually bears him in mind, and his soul is at all times bound to him. Under this head of love to the Creator, is to be understood the confidence that man should always have in him; the hope in his assistance, which should always comfort man in his trouble; like the child who depends on his parent knowing he will not forsake him.

* (דברים י, י״ב עד ט״ו)
* Deut. x. 12 to 15.

[IMG 5033 · p. טז] [44]

ש׳ ומה יתהוה לאדם באהבתו לאלהים ?

[IMG 5034 · p. 16] [45]

Q. What results to man from his love of God?

[44] Transcriber: In the first answer "תמ יד" is printed with a gap "ערכנו". "(תמיד")" is boxed in pencil, with pencil crosses in the margin; ignored. The last answer continues on the next page.

[45] Transcriber: The last answer continues on the next English page.

ת׳ באהבתו אותו ישמור לעשות כל פקודיו ורצונו תמיד וימנע מן החטאים, כילד האוהב את אביו ישתמר מלחטוא נגד רצונו, לבל יכעיס את אביו .

A. By the love of God, man will be careful ever to observe all his commands and desires, and will avoid transgression, as the child who loves his father will be cautious not to act against his father's will, lest he should vex him.

ש׳ ואיך תהיה היראה מאלהים ?

Q. What is meant by the fear of God?

ת׳ אם יחשוב אדם שעיני אלהים צופות בכל מקום, והוא רואה כל מעשה בני אדם אף בחדרי חדרים, כי אין נסתר מנגד עיניו, והוא אל קנא ולו הכח והממשלה לענוש לעושי רשעה בעולם הזה ובעולם הבא, אז יאחזהו יראה ופחד, וישתמר מחטוא אף במסתרים .

A. If man considers that the eye of God penetrates all places, and sees what is transacted in the most secret chambers, (for nothing is hidden from his eyes,) that he is a jealous God, and has the government and power to punish the wicked both in this world and the next; he will then be seized with fear and trembling, and be careful to avoid transgressing even in the utmost privacy.

ש׳ ואיזו היא יראת אלהים מלבד יראת העונש ?

Q. What is the nature of the fear of God, which is not derived from a dread of punishment?

ת׳ היא יראת הכבוד והתרוממת, אם נחשב ונערוך גדלו גבורותיו ונפלאותיו הנראים בברואיו, חסדו וטובו הרבים ויתר מדותיו הנשגבות, ונחשוב כנגדו שפלת ערכנו, ובכל זאת הוא יתברך ישגיח עלינו להיטב אתנו בכל-עת ובכל רגע, אז תתלהב בלבנו [IMG 5035 · p. יז] יראת הכבוד והתרוממת, כאדם הירא ומכבד פני הגדול ממנו מאוד בחכמה במעלה וחשיבות, וביותר אם יקבל טובות רבות מאותו הגדול .

A. It is a dignified and reverential fear. When we contemplate and appreciate God's magnificent works, the wonders that are apparent in his creatures, his manifold kindnesses and grace, and the rest of his exalted qualities, and we contrast them with the consideration of our low and unworthy state, notwithstanding which the blessed Providence bestows favours on us every instant, [IMG 5036 · p. 17] [46]our hearts will become impressed with reverence and awe; similar, though far superior to, what a man feels towards a person highly exalted above him with respect to worth, rank, and talent, more particularly if he should have received repeated favours from his hand.

ש׳ ובמה נעבוד את אלהים ?

Q. How are we to serve the Lord?

ת׳ על ידי ספור תהלותיו ונפלאותיו, ועל ידי תפלתנו אליו במחשבה טהורה, בנקי כפים ובר לב, ובהכנה במקום מיוחד, ככתוב : הכון לקראת אלהיך וכ״ . *

A. By expressing his praise, and the detail of his wonders; as also by means of our prayers uttered with a pure mind, "*clean hands and a pure heart,*" *and a proper preparation in a proper place; as it is said,§* "Prepare to meet thy God,*" &c.

[46]Transcriber: The answer "By expressing his praise..." is printed without the "A." label. Footnote reads "xxiv. 6" as printed (the phrase is Ps. 24:4).

ש׳ ואיך יבוא אדם לדביקות בבוראו ?

Q. How can man become attached to his Creator?

ת׳ אם ילך אדם בדרכי אל, ככתוב : ולדבקה בו, ופירשו חכמינו : הדבק במדותיו של הקדוש ברוך הוא, מה הוא רחום אף אתה רחום, מה הוא חנון אף אתה חנון, מה הוא צדיק אף אתה צדיק, וכן בשאר מדות אלהים .

A. By walking in God's righteous ways; as it is written, "*And to adhere to him;*" which our wise men explain in this way, "Attach yourself to the attributes of the holy blessed Lord; as he is merciful, be thou also merciful; as he is gracious, be thou gracious; as he is righteous, be thou righteous; and so of the rest of the divine qualities."

(עמוס ד יב) *
* Psalm xxiv. 6.
§ Amos iv. 12.

[IMG 5037 · p. יח] [47]

(ו)

תורה מן השמים

[IMG 5038 · p. 18]

CHAP. VI.

Of the Heavenly Law.

ש׳ איך נלמוד לעשות כל חובותינו ?

Q. HOW can we learn the duties we ought to perform?

ת׳ בשתי דרכים, (א) על ידי התבוננות בשכלנו, (ב) ועל ידי החקים והתורות אשר גלה לנו אלהים .

A. In two ways. 1. By the reflection of our own reason; and 2. By the laws and doctrines revealed unto us by God.

ש׳ היספוק השכל לבדו להודיע לנו כל חובותינו ?

Q. Is reason alone sufficiently capable to make us acquainted with all our duties?

ת׳ לא, כי שכל אדם קצר ומוגבל, לכן צריכים אנחנו לתורה נגלה מן השמים, למען דעת מה לעשות ומה להניח .

A. No; for human reason is circumscribed and confined; we are therefore in need of the revelation of a law from heaven, to guide us in the knowledge of what we ought and what we ought not to do.

ש׳ מה זה תורה נגלה מן השמים ?

Q. What is this law revealed from heaven?

ת׳ המה החקים והעדות והמשפטים אשר גלה הקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו למשה, ולשאר אנשים יראים וקדושים, ללמדם לבני אדם לטוב להם .

[47] Transcriber: The last question's answer is on the next Hebrew page (יט).

A. It consists of the statutes, testimonies, and laws, which the holy God has in his own person and glory revealed to Moses, as well as to other holy and pious men, which they should teach for the benefit of mankind.

ש׳ ואיך נקרא איש אשר נגלה לו אלהים ?

Q. What is such a person termed to whom God has revealed himself?

ת׳ נביא .

A. A *prophet*.

ש׳ מי הוא הגדול שבנביאים ?

Q. Who was the greatest of prophets?

[IMG 5039 · p. יט] [48]

ת׳ משה בן עמרם משבט לוי הוא אדון כל הנביאים, ולא קם כמוהו.

[IMG 5040 · p. 19] [49]

A. Moses, the son of Amram, of the tribe of Levi; he was the chief of all prophets, and no one has arisen like him.

ש׳ מדוע נקרא כן?

Q. Why is he so esteemed?

ת׳ לפי שדבר אתו אלהים פנים אל פנים,* ונגלה על ידו לאבותינו כלל התורה הנמצאת עוד עתה בידנו, הן תורה שבכתב והן פירושיה הנקרא תורה שבעל פה.

A. Because the Lord spoke to him face to face, *and through his means revealed to our ancestors the whole of the law at present in our possession,* i. e.* both the scriptural law, and its explication, which is termed the oral or traditional law.

ש׳ מתי, אנה, ובאיזה מעשה היתה נתינת התורה ביד משה?

Q. When, where, and in what manner, was the law delivered by the hands of Moses?

ת׳ בשלוח אלהים את משה לגאול את אבותינו מעבדות מצרים, אשר סבלו כמה מאות שנה, אז הוליכם משה במדבר, ושם נגלה לו אלהים על הר סיני ונתן בידו התורה לעמו ישראל. ||

A. When Moses had been sent by God to release our forefathers from the Egyptian bondage which they had borne several hundred years, he brought them into the desert, where the Lord appeared on the Mount Sinai, and gave the law§ by his hand to the people of Israel.

ש׳ ההיתה נתינת התורה בסתר או בגלוי?

---

[48] Transcriber: Hebrew page יט begins with the answer to the last question on English p. 18 ("Who was the greatest of prophets?"); the question itself was presumably on Hebrew p. יח. The answer "בני ישראל ... היא היתה בגלוי" ends with a printed question mark (as printed). "מדוע נקרא" is set nearly without a space. In the last footnote the second numeral looks like ט״ג but could be a worn ט״ו (English has Exod. xx. 15). The last answer ends with a semicolon-like mark and continues on Hebrew p. כ. Pencil underlining, marginal lines and a handwritten note ("see p. 48", with Hebrew letters) are present and ignored.

[49] Transcriber: In the English the marks § (Exod. xix) and || (Exod. xx. 15) are the reverse of the facing Hebrew page יט, where || = (שמות י״ט) and § = (שמות כ״, ט״ג). The last answer continues on p. 20.

Q. Was this delivery of the law private or public?

ת׳ היא היתה בגלוי גדול לעיני כל עם בני ישראל? §

A. It was with great publicity, before the eyes of the whole nation of Israel.||

ש׳ ומה יצא לנו מזה?

Q. What is the result of this?

ת׳ כי התורה אשר בידינו, הן בכתב והן בעל פה, היא אלהית ואמתית גמורה; [IMG 5041 · p. כ][50]ואין אנו יכולים לעבור עליה, או לשנותה ולחדשה.

A. That the law now in our hands, whether [IMG 5042 · p. 20] scriptural or oral, is divine and perfect truth; and we dare not transgress or alter it.

(במדבר י״ב, ח״) *
(שמות י״ט) ||
(שמות כ״, ט״ג) §
* Numb. xii. 8.
§ Exod. xix.
|| Exod. xx. 15.

ש׳ ומה יצא לנו מהאמונה שמשה רבנו היה ראש לכל הנביאים?

Q. What is to be concluded from the belief that Moses was the chief of all prophets?

ת׳ יצא לנו הלימוד הזה: כי יקום נביא אחר המתנבא בשם אלהים דברים אשר לא כדת תורת משה, אפילו בכל האותות והמופתים שבעולם, לא נאבה ולא נשמע לו, יען כי משה היה ראש לכל הנביאים, לכן אין ביכולת נביא אחר לבטל דבריו. *

A. The following doctrine; that if any other prophet should arise and prophecy in the name of God any thing inconsistent with the Mosaic law, we should not attend to, nor regard him, whatever wonders or miracles he might perform; for Moses being the chief of all prophets, no other can have power to set aside his directions; as we read of Moses, " *And also believe thee for ever.*"*

(ז)

מצות התורה וחלקיהן

CHAP. VII.

Of the Commandments of the Law,

AND THEIR DIVISIONS.

ש׳ כמה מיני חובות תלמדנו התורה?

Q. HOW many species of duty are we taught by the law?

ת׳ שלשה מינים, (א) חובות אדם לאלהים (ב) חובות אדם לעצמו, (ג) חובות אדם לרעהו.

[50]Transcriber: The three "חובות אדם ..." phrases in the answer about the kinds of duty are printed in larger type. The first line continues the last answer on Hebrew p. יט. Between "תורת" and "משה" a dot-like mark is printed; read as a comma after "משה". Chapter (ז) begins on this page (English CHAP. VII is on p. 20).

A. Three.—1. Man's duty to God. 2. Man's duty to himself. 3. Man's duty to his fellow creature.

ש׳ איזה הם חובות אדם לאלהים?

Q. What are the duties of man to God?

ת׳ לאהוב וליראה אותו, ולקדש את שמו, לעבוד אותו ולהתפלל אליו לשמור השבת חגים ומועדים ושאר מצות כהנה.

A. To love and to fear him; to sanctify his name; to worship him, and pray to him; to observe the sabbath and holidays, as well as his other commandments.

(שמות י״ט, ט) *
* Exod. xix. 9.

[IMG 5043 · p. כא] [51]

ש׳ ואיזה הם חובות אדם לעצמו?

[IMG 5044 · p. 21]

Q. What are man's duties to himself?

ת׳ לשמור בריאת גופו, ולהזהר בנקיון מלבושו ובטהרת המאכלים, ולהתרחק מן הקנאה והחמדה, וכהנה אזהרות.

A. To preserve his health; to be careful of the cleanliness of his person, and correctness of his food; to avoid evil passions, such as envy, covetousness, &c.

ש׳ ואיזה הם חובות אדם לרעהו?

Q. What are the duties of man to his neighbour?

ת׳ לאהוב את רעהו, שלא להזיקו לא בגופו ולא בכספו ולא בכבודו, ולהחזיק ידי עני ואביון, לבוא לעזרת רעהו בצר לו, ורבים כהנה.

A. To love him, and avoid doing him any injury either in person, property, or credit; to support the exertions of the poor and needy; to assist his neighbour in his straits; and such like.

ש׳ ואיך נחלקו כל מצות התורה בכלל?

Q. What is the general division of the commandments contained in the law?

ת׳ במצות עשה, מה שמחויב האדם לעשות, ובמצות לא תעשה, מה שחייב האדם להניח.

A. Into absolute commandments, such as we are obliged to perform; and into prohibitory commandments, which direct us what to avoid.

ש׳ ואיך נחלקו המצות עוד?

Q. How are these commandments farther divided?

ת׳ במצות התלויות בארץ, אשר אך נהוגים היו בזמן שישראל ישבו על אדמתם בארץ ישראל, ובמצות הקימות לעולם, אשר אינם תלוים לא במקום ולא בעת, ונוהגים בכל מקום ובכל דור.

[51] Transcriber: "עשה" and "לא תעשה" are printed in larger type for emphasis. The last letter of "להניח" is cramped and could be read as ת; read as ח (sense: "to refrain from").

A. Into commandments attached to the holy land, which could only be observed at the period when the Israelites were resident in their country of Judea: and into commandments which are eternally obligatory, and do not depend on time or place, but must be observed in every situation and every generation.

ש׳ אמור לי איזה ממצות התלויות בארץ?

Q. Tell me some of those commandments which were attached to the holy land?

[IMG 5045 · p. כב] [52]

ת׳ כמו מצות הקרבנות, בכורים, תרומה ומעשרות, לעלות בשלש רגלים לירושלים, ושאר מצות הדומות להן.

[IMG 5046 · p. 22] [53]

A. Sacrifices, first fruits, heave-offerings and tenths, the appearing at the temple in Jerusalem three times every year; and many others of the same kind.

ש׳ אמור לי איזה ממצות הקימות לעולם?

Q. Detail some of those commandments whose obligation is eternal?

ת׳ מצות אהבת אלהים ואהבת רעים, שמירת שבת וחגים ומועדים, דברים הנוהגים בהם, רחוק ממאכלים האסורים, אזהרה מחלל את השם, וכהנה רבים.

A. The commandments to love and fear God, love one's neighbour, observance of the sabbath and holidays, and ceremonies attached to them, to abstain from eating forbidden meats, avoid profaning the Lord's name, and many more.

ש׳ איזו מצוה היא הכלל הגדול שבתורת משה?

Q. Which commandment in the law of Moses is to be esteemed as a grand general rule?

ת׳ המצוה: ואהבת לרעך כמוך. *

A. The ordinance inculcating, " *Thou shalt love thy neighbour as thyself.*"*

ש׳ מדוע נקראת הכלל הגדול?

Q. Why is this termed a great general principle?

ת׳ לפי שהיא כוללת מצות ואזהרות רבות שבתורה, כי באהוב אדם את רעהו כנפשו ישתמר מאוד מלהזיקו בגופו, בכספו, או בכבודו, ויעזרהו ויחזקהו בכל יכלתו. לא יגנוב ממנו, לא יעשוק שכרו, לא יוציא עליו שם רע, ולא ישמח באידו, וכהנה רבות ממצות שבין אדם לרעהו. גם רצוי הוא לפני אלהים באהוב אדם את מבחר יצורים [IMG 5047 · p. כג]. הנבראים בצלם ובדמות אלהים, ובזה יכבד אדם גם כן את אלהיו, ונמצא המצוה הזאת כוללת גם חובות אדם לאלהים. [54]

[52] Transcriber: The verse "ואהבת לרעך כמוך" is printed in larger type. Footnote reads "כ״ י״ח" as printed (partly cut off at the photo edge; the verse is Lev. 19:18). The last answer continues on the next Hebrew page.

[53] Transcriber: Footnote reads "Levit. xx. 18." as printed (the verse is Lev. 19:18; the Hebrew page has the same "כ״ י״ח"). The last answer continues on p. 23.

[54] Transcriber: "ואהבת לרעך" in the last line is printed in larger type. The last answer continues on the next Hebrew page. Pencil underlining on the last lines ignored.

A. Because it comprises a considerable number of the commands and prohibitions contained in the law; for man by loving his neighbour as dear as himself, will be very careful not to injure him either in his person, his property, or his credit, but will assist and support him with all his power; he will neither rob him, nor withhold his due from him, he will not brand him with calumny, nor rejoice in his misfortune; and so on with respect to all the duties between man and his neighbour. Moreover this love of man to his fellow man, (the most perfect of creatures who is stamped with the image of God) is pleasing to God himself; [IMG 5048 · p. 23] [55]by which means man also honours his God. This command, therefore, includes both principles, viz. the duty of man to God, and that to his fellow creature.

* (ויקרא כ" י"ח)
* Levit. xx. 18.

ש׳ איך באר החכם הלל את המצוה הזאת?

Q. How did the wise Hillel elucidate this ordinance?

ת׳ כל אשר לא תוכל נשוא מחברך לא תעשה לו גם אתה.

A. Thus; what you would not have your neighbour do to you, do not to him.

ש׳ מצות אהבת רעים מיוחסת היא אך מישראל לישראל, או היא מצוה כוללת לכל מין אדם?

Q. This law of brotherly love, does it hold only between one Israelite to another, or is it a general law affecting all mankind?

ת׳ היא כוללת לכל מין אדם. מחויבים אנחנו לאהוב כל אדם, להחזיקו ולחיותו, יהיה מי שיהיה, חוץ מחוטאים גדולים אשר יומתו על פי המשפט, וחוץ מעובדי אלילים שבימים הראשונים והם שבעה העמים הנזכרים בתורה, אשר בהבליהם השחיתו והזיקו לחברת בני אדם, ובלבלו סדר העולם, עליהם צוה משה להשמידם מן הארץ. אולם יתר העמים שבימינו אף אם יש להם דרכים שונים בעבודת אלהים בכל זה יכירו ויאמינו באלהי השמים והארץ, והם בעלי מוסר וצדקה, לכן הם בכלל המצוה ואהבת לרעך, ככתוב [IMG 5049 · p. כד]. [56]ואהבתם את הגר. ונאמר: כי ימוך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך,* ונאמר: לא תעשק שכיר עני ואביון מאחיך או מגרך אשר בארצך בשעריך: §

A. It is general to all mankind. It is our duty to love every man, to assist and sustain him, be he who he may, of whatever nation or religion; excepting only those who on account of their great guilt, the law condemns to die; thus we find it mentioned in the bible that Moses was commanded to destroy those idolaters, of the early ages, constituting the seven nations, who by their wicked superstition has done much mischief in the world. The case is however very different with respect to the nations of the present time, who notwithstanding their different mode of religion, yet acknowledge and believe in the God of heaven and earth, and are moral and charitable men; they are therefore certainly included in the rule of " *Love thy neighbour.*" We [IMG 5050 · p. 24] [57]also find it written, " *And thou shalt love the stranger.*" " *And if thy brother be waxen poor, and fallen in decay with thee, then shalt thou relieve him, yea, though he be a stranger, or sojourner, that he may live with thee.*" "Thou shalt not oppress

[55]Transcriber: The last answer continues on p. 24.

[56]Transcriber: The first lines continue the answer from Hebrew p. כג. Chapter (ח) begins here. The divine name is printed as "ה׳".

[57]Transcriber: The facing Hebrew page כד marks the Deut. xxiv. 14 note with § rather than ||.

any hired servant that is poor and needy, whether he be of thy brethren or thy strangers that are in thy land, or within thy gates.*"||

(ח)

עשרת הדברות:

CHAP. VIII.

Of the Ten Commandments.

ש׳ איזו היא הפרשה הקדושה אשר הביא משה מהר סיני חרותה על שני לוחות?

Q. WHICH is the sacred chapter engraven on two tables, that was brought by Moses from Mount Sinai?

ת׳ היא פרשת עשרת הדברות, שיש בה עשרת הדברים אשר דבר ה״ אל משה בהר סיני לאזני כל קהל ישראל, והם שמעו וראו את הקולות מפי הגבורה בעצמו, והדברים האלה כוללים עמודי דת אמונת ישראל.

A. It is the chapter containing the ten commandments, which were spoken by the Lord unto Moses on Mount Sinai, in the hearing of the whole congregation of Israel, who beheld and heard the sounds issuing from the Omnipotent himself. These commands constitute the pillars of the Jewish faith.

ש׳ ומה הם עשרת הדברים האלה?

Q. What are these ten commandments?

* (ויקרא כ״ה, ל״ה)
§ (דברים כ״ד, י״ד)
* Levit xxv. 35.
|| Deut. xxiv. 14.

[IMG 5051 · p. כה] [58]

ת׳ (א) אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים.

[IMG 5052 · p. 25] [59]

A. 1. " *I* am the Lord thy God, which have brought thee out of the land of Egypt, out of the house of bondage. Thou shalt have no other gods before me.*

(ב) לא־יהיה לך אלהים אחרים על־פני, לא תעשה לך פסל וכל־תמונה וכו״, לא־תשתחוה להם ולא תעבדם וכ״.

2. " *Thou shalt not make unto thee any graven image, or any likeness of any thing that is in heaven above, or that is in the earth beneath, or that is in the waters under the earth: thou shalt not bow down thyself to them, nor serve them.*

(ג) לא תשא את־שם־יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר־ישא את שמו לשוא.

[58] Transcriber: The whole page is the answer (ת׳) listing the commandments; (ט)-(א) are printed as separate numbered paragraphs, written here as A: for (א) and P: for the rest. The tenth commandment presumably follows on the next Hebrew page. "את־אביך" and "את־אמך" are printed with a doubled maqaf.

[59] Transcriber: The footnote mark * is printed straight after the italic "I" in item 1 ("I* am"); written here as a separate * between the italic spans. Each commandment opens with " and has no closing quotation mark, as printed. The English numbering differs from the facing Hebrew page כה: English 1 = Hebrew (א) plus "no other gods" (part of Hebrew (ב)); English 2 = the graven-image clause; both sequences reach the false-witness commandment as no. 9. The tenth presumably follows on p. 26.

3. " *Thou shalt not take the name of the Lord thy God in vain; for the Lord will not hold him guiltless that taketh his name in vain.*

(ד) זכור את־יום השבת לקדשו: ששת ימים תעבד ועשית כל־מלאכתך: ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא־תעשה כל מלאכה אתה ובנך־ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך וכ״.

4. " *Remember the sabbath-day to keep it holy. Six days shalt thou labour, and do all thy work: but the seventh day is the sabbath of the Lord thy God: in it thou shalt not do any work, thou, nor thy son, nor thy daughter, thy man-servant, nor thy maid-servant, nor thy cattle, nor thy stranger that is within thy gates.*

(ה) כבד את־אביך ואת־אמך למען יאריכון ימיך על האדמה אשר־יהוה אלהיך נתן לך.

5. " *Honour thy father and thy mother; that thy days may be long upon the land which the Lord thy God giveth thee.*

(ו) לא תרצח

6. " *Thou shalt not kill.*

(ז) לא תנאף

7. " *Thou shalt not commit adultery.*

(ח) לא תגנב

8. " *Thou shalt not steal.*

(ט) לא־תענה ברעך עד שקר.

9. " *Thou shalt not bear false witness against thy neighbour.*

* Exod. xx. 1 to 15.

[IMG 5053 · p. כו] [60]

(י) לא תחמד בית רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו וחמורו וכל אשר לרעך. *

[IMG 5054 · p. 26] [61]

10. " *Thou shalt not covet thy neighbour's house, thou shalt not covet thy neighbour's wife, nor his man-servant, nor his maid-servant, nor his ox, nor his ass, nor any thing that is thy neighbour's.*"

(ט)

באור דבור הראשון

CHAP. IX.

[60] Transcriber: The first item is the tenth commandment, concluding the answer listing the commandments on Hebrew p. כה. Chapter (ט) begins here. The divine name is printed "ה״" in the first answer and "ה׳" in the second. After "גדול" the mark is a low dot, read as a comma. The last answer continues on the next Hebrew page.

[61] Transcriber: The first item is the tenth commandment, concluding the answer on p. 25. The last answer (and its italic quotation) continues on p. 27.

ש׳ מה ילמדנו הדבור הראשון?

Q. WHAT does the first commandment teach us?

ת׳ לדעת ולהאמין כי ה״ הוא האלהים אשר הוציא את אבותינו מעבדות מצרים, ואין עוד מלבדו.

A. To know and believe that the Lord is the God who has released our forefathers from the Egyptian bondage, and that there is no other but him.

ש׳ הדי לנו להאמין בו כמו שמאמינים בשאר דברים הנאמרים לנו מפי אנשי אמת, או צריכים אנחנו להאמין בו אמונה שלמה ובטוחה, בלי שום ספק?

Q. Is it sufficient that we believe this as we believe any other circumstance told to us by persons of credit; or are we required to believe in him with a true and perfect faith without any possible doubt?

ת׳ צריכים אנחנו להאמין באלהים אמונה שלמה בבטחון היותר גדול, בלי שום ספק שבעולם וחלילה לנו להכחיש בו אין גם רגע קטן, אף אם יעבור עלינו כל רעה האפשרית, שנאמר: ואהבת את ה׳ אלהיך בכל [IMG 5055 · p. כז] לבבך ובכל נפשך* ודרשו חכמינו: אפילו אם נוטל אדם נפשך לא תעזוב אמונתך בו.[62]

A. It is necessary that we believe in God with a perfect faith, with the greatest possible confidence, and without the least possible doubt: far must it be from us to deny this faith, even for an instant; although every possible evil may threaten us; as it is expressed, " *And thou shalt love the Lord thy God with all thy heart, and* [IMG 5056 · p. 27] *all thy soul;*"* which our wise men explain, " even if it cost thy life, thou must not abandon thy faith in him."[63]

* (שמות כ״, א״-ט״ו)

ש׳ ובמה נבוא לבטחון גדול באמונה זאת?

Q. How can we arrive at so great a confidence in this faith?

ת׳ בשני פנים, (א) אם נביט בפעלותיו הגדולות והנוראות בבריאת שמים וארץ וכל מלואיהם, ועוד נחזה נפלאותיו יום יום, זאת יבטיח לנו אמתית מציאתו ועזוז גבורותיו, ככתוב: כי אראה שמיך מעשה אצבעותיך ירח וכוכבים אשר כוננת וכ״ ה״ אדוננו מה אדיר שמך בכל הארץ. § (ב) על ידי גאולתנו ממצרים כי הוציאנו משם בכח גדול וביד חזקה באותות ובמופתים, וזה אות אמת על מציאתו ויכלתו, לכן אמר בדבור הזה: אנכי ה״ אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים.

A. In two ways. 1stly. If we look at his great and tremendous works in the creation of heaven, earth, and all they contain; and observe that his wonders are constantly acting from day to day. This will convince us of the truth of his existence, and of the power of his strength; as the Psalmist says,|| " *When I consider the heavens, the work of thy fingers, the moon and stars which thou hast fixed—O Lord our Lord, how excellent is thy name in all the earth!*"—2dly. By reflecting on our release from the bondage of Egypt, from whence the Lord delivered us with great power, and a mighty hand, with signs and

[62] Transcriber: The first line continues the answer from Hebrew p. כו. The first footnote appears to read "רברים" (misprint for דברים, Deut. 6:5); the first letter is clearly ר in the photo. The divine name is printed "ה״".

[63] Transcriber: The text mark after "says," is || but the footnote is marked § (as printed). Footnote reads "Deut. vii. 5." as printed (the verse is Deut. 6:5). The first line continues the answer from p. 26.

wonders, which is a convincing evidence of his existence and power. On this account we find this commandment containing the expression, " *I am the Lord thy God, who has brought thee out of the land of Egypt.*"

(רברים ו׳׳ ה׳׳) *
(תהלים קאפיטל ח׳׳) §
* Deut. vii. 5.
§ Psalm viii. 1, 3.

[IMG 5057 · p. כח] [64]

(י)

באור דבור שני:

[IMG 5058 · p. 28] [65]

CHAP. X.

Explanation of the Second Commandment.

ש׳ מה ילמדנו הדבור השני?

Q. What does the second commandment teach us?

ת׳ להתרחק מעבודת אלילים.

A. To avoid idolatry.

ש׳ מה זו עבודת אלילים?

Q. What is called idolatry?

ת׳ לכבד אחד מהברואים בכבוד אלהי, לעבוד אותו ולשום בטחון בו.

A. To pay divine honours to any created being, to worship and put trust in him.

ש׳ באיזה אופן יחטא אדם בחטא עבודה זרה?

Q. By what kind of conduct is man said to be guilty of idolatry?

ת׳ בשני אופנים, או עבודת אלילים גמורה, או קרוב לעבודת אלילים.

A. In two ways; either by gross idolatry, or by idolatrous superstition.

ש׳ איזו היא עבודת אלילים גמורה?

Q. What is understood by gross idolatry?

ת׳ הכורע ומשתחוה לפסל או לתמונת כל נברא ויתפלל למו, ויצפה לתשועתם, בחשבו כי אלהים המה, או יחשבם לשתוף אלהים, או לאמצעי בין אלהים ואדם. *

[64] Transcriber: Chapter (י) begins at the top of this page, with no matching chapter heading on English p. 27 (the English chapter X presumably begins on p. 28). In the footnote the word read "הלכוה" may be a misprint or worn "הלכות"; a small mark follows "עז׳" before "פרק". The last answer continues on the next Hebrew page.

[65] Transcriber: The last answer continues on p. 29.

A. Making obeisance, and worshipping an image, or the likeness of any created being, praying to it, and expecting its assistance, under the idea of its being a God, or imagining it associated with God, or a mediator between God and man.*

ש׳ ואיזו היא קרוב לעבודת אלילים?

Q. What is idolatrous superstition?

ת׳ המאמין אמונת שוא, וירא יראת הבל מאותות השמים וממחזות הטבעיות [IMG 5059 · p. כט] הנפלאות[66], ויגיד מהם עתידות, והמכבד ואוהב דברים אשר לא אלהים המה בכבוד ואהבה אלהית, אף אם ידע כי לא אלהים הם, והמשים בטחונו באדם ובדברים הרגילים לבוא על ידי מקרה, אשר על ידיהם יסיר לבו מבטוח באלהי האמת. ובכלל זה השומע למכשף למעונן וקוסם, עושה אלה הוא כאלו עובד עבודה זרה. ובכלל זה גם כן הבוטח ברוב עשרו בכחו ובחכמתו, וממעיט בטחונו באלהים הנותן לו כח לעשות חיל.

A. The fallacious belief and vain fears attached to certain supposed ominous appearances of the planets and other wonderful though natural phenomena; the prognosticating events from such appearances; the [IMG 5060 · p. 29] [67]bestowing divine honour and love on such things as are not divine, notwithstanding that they are acknowledged not to be the Deity. The placing implicit faith in man, or in circumstances depending on chance, by which means the heart becomes weakened in its proper trust on the true God. Under this head is comprehended the employment and dependence on witchcraft, enchantments, or divinations. All which actions are equal to idolatry. In this estimation he is included, who places his dependence on his wealth, his power, or his wisdom; by which he lessens the trust due to that God, who alone gives strength to effect mighty deeds.

* (רמבם הלכוה עז׳ פרק ב״, משנה א״)

* Maimonid. Avoda Zara, cap. 2. sect. 1.

(יא)

באור דבור שלישי:

CHAP. XI.

Explanation of the Third Commandment.

ש׳ מה ילמדנו הדבור השלישי?

Q. WHAT does the third commandment teach us?

ת׳ להזהר מחלל שם אלהים על ידי שבועת שוא, והיא השבועה ללא יועיל, אף אם הדבר שנשבע עליו הוא אמת, קל וחומר שצריך להזהר מלשבע על שקר, או על דבר שאינו יודע אמתתו בבירור. ובכלל זה לא יקלל אדם את חברו בשם אלהים, כדרך [IMG 5061 · p. ל] שעושים פחותי עם[68], או להזכיר אחד מכנויי השם בדבר צחוק והתול,

[66]Transcriber: The first paragraph continues the answer from Hebrew p. כה. Chapter (יא) begins here. "הרגילים לבוא" is set with almost no space. The last answer continues on the next Hebrew page.

[67]Transcriber: The first paragraph continues the answer from p. 28. The last answer continues on p. 30.

[68]Transcriber: The first paragraph continues the answer from Hebrew p. כט. Chapter (יב) begins here. Pencil underlining over some words is ignored.

או בדבר שקר ורמיה. כלל הדבר, לא יזכיר אדם שם שמים לבטלה ולא ירגיל עצמו בשבועות ונדרים, אף בלא הזכרת השם.

A. To refrain from profaning the Lord's name by vain oaths, that is, by unnecessary and useless swearing, although the circumstances sworn to may be true; how much more then is it necessary to be cautious not to swear to a falsehood, or even to any thing, the truth of which is not quite clear and certain! This prohibition also comprehends that no one should curse another in the name of God, as is done by the vulgar; or dare to [IMG 5062 · p. 30] [69]mention any of the titles of the Supreme in sport or joke, or even seriously, if connected with any false or deceitful matter. The general rule is, that no one should mention the name of God lightly, habituate himself to oaths and vows, even without the use of the sacred name.

ש׳ אך מתי רשות לאדם לשבע בשם אלהים?

Q. But on what occasion is it allowed to swear in the name of God?

ת׳ אם השופט יצוה עליו על פי הדין לשבע, למען יוציא האמת, להוכיח בין איש לרעהו הבאים לפני משפט בדברי ריבות, ואם הנשבע יודע אמת נכון הדבר אשר נשבע עליו, אז ישבע בשם אלהים.

A. When called upon by the judge to swear in a matter of justice, in order that the truth may be brought forth to determine a cause of dispute between man and man; then it is allowable to swear by the name of God, in evidence of the truth, to the best of the person's knowledge.

(יב)

באור דבור רביעי:

CHAP. XII.

Explanation of the Fourth Commandment.

ש׳ מה ילמדנו הדבור הרביעי?

Q. WHAT does the fourth commandment teach us?

ת׳ להיות אדם עמל בששת ימי השבוע, ולשבות ביום השביעי, והוא השבת לכבוד ה״ אלהיו.

A. That man should be industriously employed six days in the week, and rest on the seventh, which is the holy sabbath, in honor of the Lord God.

ש׳ מה זו שביתה?

Q. What is called rest?

[IMG 5063 · p. לא] [70]

ת׳ למנוע מעשות מלאכה ומכל עסק עבודה שבימי חול, רק יקדיש היום השביעי למנוחה ולעבודת אלהים.

[IMG 5064 · p. 31] [71]

---

[69]Transcriber: The first paragraph continues the answer from p. 29.

[70]Transcriber: The first answer replies to the last question on Hebrew p. אות. "ל ("מה זו שביתה?" (sign) is printed in larger type. "וחסימעל" is set without a space (as printed). "ואת־־הארץ" has a doubled maqaf. The last answer continues on the next Hebrew page.

[71]Transcriber: The first answer replies to "What is called rest?" at the foot of p. 30. The last answer continues on p. 32.

A. The abstainment from work, and all sorts of labour usual on the week days, but the seventh day must be consecrated to rest and the worship of God.

ש׳ מה תועלת תגיע לנו ממצוה הזאת?

Q. What advantages accrue to us from this commandment?

ת׳ תועלת כפולה. האחת, שמתוך זה ילמוד אדם סדר ותמידות במלאכת ימי השבוע, המלאכה תספיק לנו די צורך יום המנוחה, והמנוחה תאמצנו כח לעמול ולעבוד בימי המלאכה. שנית, נועיד היום השביעי לעבודת אלהים, בהיותנו פנוים מכל עסקינו וירוח לנו, אזי נוח לנו לחשוב על דרכינו ומעלילינו, למען נדע במה נואלנו וחטאנו בשבוע העבר, ולהטיב מעשינו בשבוע הבא. ושבת נקרא גם כן אות, לפי שהוא עדות על חידוש העולם, ככתוב: אות היא לעולם כי ששת ימים עשה ה״ את־השמים ואת־־הארץ וביום השביעי שבת וינפש. *

A. A double advantage. 1stly. By this we are taught the necessity of order and perseverance, in labouring all the days of the week, and which labour will produce a supply sufficient for the day of rest; while the day of rest refreshes us, and renews our power for labour on working days. 2dly. By dedicating to the worship of God the seventh day, when we are unoccupied by business, but are at ease; we have an opportunity to reflect on our conduct and our misdemeanour during the foregoing week, and become sensible of our errors and sins, so that we may amend our conduct during the next.—The sabbath is also entitled the sign, on account of its being indicative of the creation of the world: as it is said, " *It is a sign for ever; for in six days the Lord made heaven and earth, and on the seventh he rested and was refreshed.*"*

ש׳ ומה תלמדנו עוד המצוה הזאת?

Q. What more does this commandment teach us?

ת׳ תלמדנו מדת הרחמנות, להיותנו מרחמים וחסיםעל הנכנעים תחתינו, על עבדינו [IMG 5065 · p. לב].[72] ואמהותינו, אף על בהמתנו, כמו שנאמר: למען ינוח שורך וחמורך וינפש בן אמתך והגר. *

A. It likewise inculcates the quality of mercy; that we should be merciful, and careful of those subordinate [IMG 5066 · p. 32] to us, of our slaves and servants, even of our animals: as it is said, ″That thine ox and thine ass may rest, and the son of thy handmaid, and the stranger, may be refreshed.*"

* (שמות ל״א, י״ז)
* Exod. xxxi. 17.

ש׳ ואיזה ימי שביתה יש לנו עוד מלבד השבת?

Q. What other days of rest are appointed besides the sabbath?

ת׳ ימי החגים ומועדים אשר שובתים אנחנו גם בהם מעשות מלאכה.

A. The festival and solemn days, on which we also rest from doing any work?

ש׳ ואיזה הם החגים והמועדים?

Q. Which are those festival and holidays?

ת׳ חג הפסח או חג המצות אשר אנחנו חוגגים שמונה ימים, מחמשה עשר לחודש ניסן עד יום שנים ועשרים בו.

[72] Transcriber: The first lines continue the answer from Hebrew p. חג המצות", "חג הפסח". לא" and "חול המועד" are printed in larger type. English p. 32 (partly visible at the left edge) is not in this photo range.

A. The FEAST of PESACH, or the *Passover*, the festival of unleavened bread, which we observe eight days from the fifteenth of the month Nissan to the twenty-second.

ש׳ באיזה ימים שבהם אסור בעשות מלאכה?

Q. On which of these days are we particularly forbid to do any work?

ת׳ בשני ימי חג הראשונים ובשני ימים האחרונים לא יעשה מלאכה, אך אשר יאכל לכל נפש אדם הוא לבדו יעשה, ובשאר ימים, הנקראים חול המועד, מותר לעשות מלאכה בכדי צורך פרנסתו ופרנסת אנשי ביתו.

A. On the two first and the two last days of the festival no work must be done, except such occupation as is necessary for the preparation of food for man, which alone is allowed; but on the intermediate days, *chol hamoad*, the labour required for the maintenance of the family is permitted.

(שמות כ״ג, י״ב) *
* Exod. xxiii. 12.

[IMG 5067 · p. לג] [73]

ש׳ ומה נוהג בכל שמונה ימי חג האלה?

[IMG 5068 · p. 33]

Q. What is the custom attached to this festival of eight days?

ת׳ אוכלים בהם מצות, ולא יאכל כל מחמצת.

A. We eat unleavened bread, called *matsos*, and refrain from tasting any thing that has undergone fermentation.

ש׳ לזכרון מה חוגגים אנחנו את החג הזה?

Q. In commemoration of what circumstance is this festival kept?

ת׳ זכר ליציאת מצרים, אשר היתה בחודש הזה.

A. In commemoration of the departure from Egypt, which took place in this month.

ש׳ ומה המה שאר החגים ומועדים וזכרוניהם?

Q. What are the rest of the holidays and festivals, and the circumstances they commemorate.

ת׳ חג השבועות, שאנחנו חוגגים בששי לחודש סיון ובשביעי בו שהם שבעה שבועות אחרי הבאת העמר, זכר למתן תורתנו, ולא יעשה בהם מלאכה.

A. The FEAST of SHEVUOTH, or the *Weeks*, which is held on the sixth and seventh of the month Sivan, being seven weeks after the offering of first fruits on the beginning of the Passover. It is held, at present, in commemoration of the delivery of the holy law. These days are holy, and no work allowed.

שני ימי ראש השנה בראשון ובשני לחודש תשרי, שהוא החודש הראשון לחשבון השנים, ונקראים גם כן ימי תרועה או ימי הזכרון, לפי שבהם נזכרו מעשי בני אדם לפני הדין העליון, ונגזר מן השמים מקרה כל אדם בשנה הבאה, ומרבים בהם תפלות ותחנונים ותוקעים בהם שופר, ואסורים בעשות מלאכה.

[73] Transcriber: The paragraph on Rosh Hashana is an unlabelled continuation of the preceding answer (no ת׳ mark), as in the English p. 33.

The TWO DAYS of ROSH HASHONA, or *New Year*, held on the first and second days of the month of Tishri, which is the first month according to the annual calendar, (though called the seventh in scripture); these days are also called the feast of trumpets, or days of commemoration, on account that at this period the actions of men are called over before the supreme tribunal, and every man's destination for the ensuing year is determined: these days are holy—all manner of work is forbid—many prayers and supplications are held forth—and the trumpet is blown.

[IMG 5069 · p. לד] [74]

יום הכפורים בעשירי לחדש הזה, הוא היום שמכפרים בו עונותינו, אם נשוב תשובה שלמה, והוא יום צום ותפלה ושביתה ממלאכה מערב עד ערב, ונוהגים בו חמשה ענוים הבאים בקבלה, והיום הזה נקרא שבת שבתון קדש הוא כלו ליי׳:

[IMG 5070 · p. 34]

YOM HAKIPPURIM, or the *Day of Atonement*, is observed on the tenth day in the same month. This is the day on which our sins are forgiven, if we evince a sincere repentance. It is a day of abstainment from all work, a solemn day of fasting and of prayer, from eve to eve; on which five traditional penances are observed: it is a sabbath of rest completely dedicated holy to the Lord.

חג הסכות מחמשה עשר לחדש הזה עד יום אחד ועשרים בו, בהם יושבים בסכה, זכר לסכות אשר הושיב אלהים את בני ישראל בצאתם ממצרים, ונקרא גם כן חג האסיף כי בעת ההיא אספו בני ישראל את תבואתם משדה, בשבתם על אדמתם. ובשני ימים הראשונים לא יעשה מלאכה, וביום השמיני והתשיעי, הוא יום עשרים ושנים, ועשרים ושלשה לחודש הזה, הוא חג העצרת, גם המה ימי חג ולא יעשה בהם מלאכה, וחוגגים ושמחים בכל תשעה ימי חג האלה, ואומרים הלל ותשבחות לאלהים.

SUCCOTH, or the *Feast of Tabernacles*, held from the fifteenth day of the same month to the twenty-first; during which we reside in tabernacles, in commemoration of the children of Israel having been lodged in tabernacles, or huts, at the time when the Lord brought them out of Egypt. It is also called the feast of ingathering, it being the season of housing the harvest in Judea, the country where the Israelites resided. On the two first days of this festival work is forbidden; as is also the case with the twenty-second and twenty-third of the month, which form the eighth and ninth day of these holidays, and are termed the festival of a solemn assembly. The whole of these nine days is a period of festivity and joy, on which psalms and praises are chaunted to the Lord.

[IMG 5071 · p. לה]

(יג)

באור דבור חמישי:

[IMG 5072 · p. 35]

CHAP. XIII.

Explanation of the Fifth Commandment.

ש׳ מה ילמדנו הדבור החמישי?

[74] Transcriber: Both paragraphs continue the answer begun on p. לג (unlabelled).

Q. WHAT does the fifth commandment teach us?

ת׳ לכבד את אבינו ואת אמנו למען יאריכון ימינו על הארץ.

A. That we should honour our parents, that our days may be lengthened on the earth.

ש׳ הלמען תשלום הגמול בלבד עלינו לכבד את הורינו?

Q. Is it then only on account of such reward that we must honour our parents?

ת׳ לא, כי אם מאהבה ומתודת לב חיבים אנחנו לכבדם ולירא מפניהם יראת אהבה, כי הם הביאונו על פני תבל, והמה לנו תחת אלהים לכלכלנו ולפרנסנו מיום הולדנו עד ימי גדולינו, ולולא עזרתם מבטן לקבר נובל. וגם הם יחניכו אותנו לתורה ולמעשים ישרים, בעמל כפם ופיזור כספם, על כן חב עלינו לאהוב אותם ולכבדם מאוד מאוד.

A. No: it is our duty to honour and fear them with heartfelt love and gratitude; for to them we owe our birth, and they have, under God, stood by us to nourish and feed us from the hour of our birth to the time of our perfect growth, without which care we should only have been born to be immediately conveyed to the grave; and they have farther, with active exertions and pecuniary expence, heaped kindnesses upon us by educating us in religious knowledge, and correct conduct; it is therefore our bounden duty to love and honour them extremely.

ש׳ במה יכבד אדם את הוריו?

Q. In what way can a person be said to honour his parents?

ת׳ אם ישמע לכל פקודתם, ולא ימרה את פיהם ולא יכנס בדבורם, ולא יתנגד לדבורם, ויעמול לעשות שמחה בלבבם [IMG 5073 · p. לו]. על ידי תמידות לימוד התורה והחכמה, והנהגת דרך ארץ. ויכניסם ויביאם ויחזיק ידיהם לעת זקנתם בכלות כחם.

A. By attending to all their commands, by not disobeying them, and not interrupting or contradicting their discourse, but to use every exertion to give them [IMG 5074 · p. 36] pleasure, by a steady attention to the study of religion and science, and proper behaviour; also by a kind attention to their support and comfort in the advanced period of their lives, when their powers fail them.

ש׳ ומה יש עוד בכלל מצוה זו?

Q. What more is included under the general meaning of this command?

ת׳ לכבד אחיו ואחיותיו הגדולים, לכבד את רבו ומלמדו, כל הלומד דבר אחד מחבירו צריך לנהוג בו כבוד. * ובכלל זה חיב כל קהלה ועדה לכבד במאוד את הרב המורה צדק לעדתו, העומד בראש העם ללמדם חקי אלהים ומשפטיו, ולהוכיחם בדברי מוסר על שגגתם וזדונם, וחיבים כל בני הקהלה ועדה לשמוע אל דבריו ולירא מפניו יראת הכבוד.

A. To respect our elder brothers and sisters, our masters and teachers; for "*Whoever has learned any thing from another, ought to pay him respect.*"* In this way it is understood that every society and congregation is bound to honour the Rabbi who points out virtue to his flock, who is placed at the head of the people, to teach them the ordinances and laws of God, and to admonish them in moral discourses with respect to their errors and transgressions: it is the duty of every individual of the community to pay attention to his words, and to treat him with reverence.

ש׳ ואיזו החובה נכללת עוד בדבור הזה?

Q. What other duties are comprehended in this command?

ת׳ לאהוב את המלך אדון הארץ, ולירא מפניו מאוד, ודמה הכתוב יראתו ליראת י״י, כנאמר: ירא את י״י בני ומלך. §

A. To love and have great reverence for the reigning King of the realm, which the scripture has coupled with the fear of God, by the expression,|| "*My son, fear God and the king.*"

ש׳ ומה המה החובות המוטלות עלינו על דבר המלך?

Q. What are the duties incumbent on us with respect to the sovereign?

ת׳ להתפלל בעד שלומו וטובו, ולשמור [IMG 5075 · p. לז] ולעשות כל פקודיו באמת ותמים, ולעבוד עבודתו, במה שאינו מתנגד לחקי י״י, ולהשליך נפשנו מנגד לבוא לעזרתו להצילו משונאיו וממתקוממיו, ולשמוח בשמחתו, כי אך בשלומו שלום יהיה לנו.

A. To pray for his peace and welfare, to attend to and obey all his mandates truly and faithfully, to serve [IMG 5076 · p. 37] him in any way that is not contrary to the laws of God, to venture our lives to support him and defend him from his enemies and opposers, and to be glad at his rejoicings; for it is only in his happiness that we can be happy.

* (אבות פרק ששי) (רמבם הלכות ת״ת פרק ה״)
§ (משלי כ״ד, כ״א)
* Aboth, cap. 6. & Maimon. cap. 5.
|| Prov. xxiv. 21.

ש׳ ולמי מחויבים אנחנו עוד לכבד ולשמוע פקודתו?

Q. What other persons is it requisite we should honour in respect to this ordinance.

ת׳ לשרים העומדים על משמרת המדינה בפקידת המלך, כי כל המכבדם מכבד את המלך. ואם לא נשמע לקולם ופרע כל סדר הנהגת המדינה, ואין בטח ושאנן בארץ, ואיש את רעהו חיים יבלע. *

A. All those who are appointed by the king for the conservation of the state; for by paying respect to them we honour the king himself: and if we should fail to attend to their voice, the whole order of government would be disturbed, there would not be any security or comfort in the land, but man would destroy each other.*

ש׳ אנחנו בני ישראל המחכים לביאת משיח ולשוב אל ארץ ישראל הגם עלינו לאהוב את המלך והמדינה אשר אנחנו גרים בה ולעשות כל פקודי ממשלת המדינה כשאר גויי הארץ אשר אינם נמולים?

Q. As we are the children of Israel, who live in the hope and expectation of the coming of the Messiah, and the return to our country of Judea, is it equally incumbent on us to love the king and country, wherein we at present reside, and to obey all its laws equally with the rest of its inhabitants, who are uncircumcised?

ת׳ כל עוד שלא בא גואלנו המשיח, יחשב המלך לנו כמלך ישראל, והמדינה אשר אנחנו חיים בה ומפרנסים אותנו בתוכה, [IMG 5077 · p. לח] ונחסה בצל כנפי שבט מושלה, לשבת בטח והשקט עליה, נחשבת לנו כארץ[75]

[75]Transcriber: A double rule separates the end of chapter (יג) from chapter (יד).

אבותינו, וחיבים אנחנו בכל החובות המוטלות על העם מול מלכו ושריו הפקודים לממשלת הארץ, ככתוב בספר ירמיהו: ודרשו את שלום העיר אשר הגליתי אתכם שמה והתפללו בעדה אל י״י כי בשלומה יהיה לכם שלום. *

A. Certainly, as long as the Messiah our redeemer is not come, the king under whose protection we live, must be esteemed as a king of Israel; and the country wherein we live, and are maintained, and under the [IMG 5078 · p. 38] [76]shadow of whose government we enjoy security and comfort, must be considered in the same light as the land of our forefathers; and we are in duty bound, equally with all its inhabitants, to respect and obey the king and ministers, who form the government: as it is directed by Jeremiah, "*Seek the peace of the city whither I have caused ye to be carried away captives; and pray unto the Lord for it, for in the peace thereof shall ye have peace.*"*

* (אבות פרק ג׳)
* Aboth, cap. 4.

(יד)

באור דבור ששי:

CHAP. XIV.

Explanation of the Sixth Commandment.

ש׳ ממה יזהירנו הדבור הששי?

Q. WHAT does the sixth commandment prohibit?

ת׳ מהרוג נפש האדם.

A. The destruction of the life of man.

ש׳ הרק אבוד נפש בידים נקרא רציחה?

Q. Is it the loss of life which is effected by violence only, that is called murder.

ת׳ גם כל סבה המסובבת מאדם לקצר חיי רעהו בזדון היא רציחה, כמו המחליש גוף אדם על ידי הכאה ועבודה קשה, או שהכעיס ומציר אותו, או שמנע ממנו מזונו וצרי רפואה, וכהנה דברים הממהרים [IMG 5079 · p. 39]. לט] מיתת אדם, הוא כאלו הרגו בידים, והוא בכלל: לא תרצח.

A. Every act wilfully committed by a man that shall prove the occasion of shortening the life of a human being, is to be considered as murder; such as reducing the powers of a man's body by blows, hard [IMG 5080 · p. 39] labour, or by the withholding of food, or necessary medicines from him; or any means whatever by which man's death is hastened, is reckoned murder, equally as if it had been effected by manual violence.

* (ירמי כ״ט, ז׳)
* Jer. xxix. 7.

ש׳ ואיזה חובות יצאו לנו מזה?

Q. What are the duties to be deduced by us from this command?

[76]Transcriber: A double rule separates the end of Chap. XIII from Chap. XIV.

ת׳ שימהר אדם לבוא לעזרת רעהו בסכנת אש או מים או מפולת, או בכל צרה אשר תמצא את רעהו והוא יכול להצילו חוב עליו למהר לעזרתו, ככתוב: לא תעמוד על דם רעך. *

A. To hasten to the relief of our neighbour, who may have fallen into any danger from fire, water, or any accidental misfortune; it is our duty on all such occasions to hasten and attempt his relief: as it is written, "*Thou shalt not stand aloof against the blood of thy neighbour.*"*

ש׳ חיבים אנחנו לרחם גם על נפש בהמה?

Q. Does this also oblige us to be compassionate to animals?

ת׳ כן, גם על בהמתנו עלינו לרחם, כמו שכתוב: יודע צדיק נפש בהמתו. § וגם על בהמת רעינו, ואפילו על בהמת שונאינו חיבים אנחנו לרחם. || וכבר אמרו חכמינו ז״ל שאסור לצער כל בעלי חיים.

A. Certainly, it is proper that we be compassionate even to our animals; as it is written, "*The righteous man regardeth the life of his beast,*"§ as also to the beasts of our neighbour, nay, even the beasts belonging to our enemies;|| and our wise rabbies have declared it as a general law, that it is forbidden to distress any living animal.

ש׳ מצווים אנחנו גם כן על שמירת גופנו?

Q. Are we likewise cautioned respecting the preservation of our own lives?

ת׳ מאוד צריכים אנחנו להזהר לשמור חיי עצמנו, כי אלהים נתן לנו את החיים, על כן לא יכול אדם להשליך נפשו מנגד [IMG 5081 · p. מ]. [77]ולאבד חייו בלי רצון אלהים, שנאמר: ואך את דמכם לנפשותכם אדרוש, * שהוא רמז לעונש המאבד עצמו בידים, ונאמר: החיים והמות נתתי לפניך הברכה והקללה ובחרת בחיים. § וחכמינו ז״ל למדו, כל המאבד עצמו לדעת אין לו חלק לעולם הבא.

A. It is most particularly necessary that we be attentively careful of our lives, for as life is granted to us from the hand of God, man has no right to cast his [IMG 5082 · p. 40] [78]soul away, and to destroy his life against the will of the Almighty: as it is expressed, "*Surely your blood, from your lives, will I require:*" *which is a type of the punishment due to suicide. And it is moreover said, "*I have set before you life and death, blessing and cursing; therefore choose life.*"|| And our wise men have declared, that the person who is guilty of suicide, will have no share in the happy world to come.

* (ויקרא י״ט, י״ו)
§ (משלי י״ב, י״)
|| (שמות כ״ג, ה״)
* Levit. xix. 16.
§ Prov. xii. 10.
|| Exod. xxiii. 5.

(טו)

באור דבור השביעי:

CHAP. XV.

[77]Transcriber: The mark in the text after "ובחרת בחיים" is printed as §, but the corresponding footnote is marked || (the English p. 40 uses || for Deut. xxx. 19). A double rule separates chapter (יד) from chapter (טו).

[78]Transcriber: A double rule separates the end of Chap. XIV from Chap. XV.

Explanation of the Seventh Commandment.

ש׳ ממה יזהירנו הדבור השביעי?

Q. WHAT does the seventh commandment prohibit?

ת׳ מלנאוף, והוא שלא יבוא איש אל אשת רעהו.

A. Adultery; that is, the cohabitation with another man's wife.

ש׳ ומה מוסר יש עוד בכלל הדבור הזה?

Q. What farther moral rule does this commandment comprehend?

ת׳ שלא ימעול אדם מעל בברית נשואין, והוא כי יקח איש אשה, לא ידבק הוא באחרת ולא היא באחר, כל ימי היותם בברית אישות. ובכלל זה לא יציר ולא יכעיס זה את זו, ולא ימררו את חייהם בדברי ריב ומדון, אך שלום ואהבה יהיה ביניהם תמיד, [IMG 5083 · p. מא] [79]הוא יפרנס אותה, והיא תהיה עזר כנגדו לתקן צרכי ביתו, ולאמן ילדיו ולעשות כל חובות אשה לבעלה.

A. That no one should be guilty of a breach in the matrimonial contract; by which is to be understood that after the marriage shall have been solemnized, the husband ought not to cohabit with another woman, as well as the wife is forbid cohabitation with another man. Under this head is included the rule that neither should vex or irritate the other, or imbitter their lives by dispute and quarrel, but that peace and love should ever [IMG 5084 · p. 41] [80]prevail with them. He shall maintain and support her while she proves his helpmate, regulates his house, nurses his children, and performs all the duties of a faithful and loving wife.

* (בראשית ט״, ה״)
|| (דברים ל״ י״ט)
* Gen. ix. 5.
|| Deut. xxx. 19.

ש׳ מה זו ברית אישות?

Q. What is a contract of marriage?

ת׳ היא ברית אהבה ואמונה הנקשרת בין איש לאשתו להיות לנפש אחת כל ימי הנשואין.

A. It is a covenant of love and faith, that forms the bond of union between a man and his wife during the whole period of the matrimonial state.

ש׳ היש ביכולת האיש או האשה להפר הברית הזאת כאות נפשם?

Q. Is it in the power of the man or the woman to annul this contract how or when they please?

ת׳ לא, רק על ידי דייני תורה והשופטים הפקודים על ענין הזה תוכל להיות הפרת הברית הזאת, בהמצא סבה גדולה הגורמת פירוד בין האיש לאשתו. ואז יעשה הדבר על ידי ספר כריתות, ועל פי החקים הנמצאים בתורה בענין הזה.

A. No. It can only be effected by the means of the legal magistrates and judges appointed for such purpose, on the occasion of some important circumstance which give rise to a separation between the

[79]Transcriber: The chapter number is printed (יו) [16], not (טז). A double rule separates chapter (טו) from chapter (יו).

[80]Transcriber: A double rule separates the end of Chap. XV from Chap. XVI.

man and his wife, and then only by means of a letter of divorce, according to the statutes enacted by the law in such case.

(יו)

באור דבור שמיני:

CHAP. XVI.

Explanation of the Eighth Commandment.

ש׳ ממה יזהירנו הדבור השמיני?

Q. WHAT does the eighth commandment forbid?

ת׳ מלגנוב, והוא לקחת נכסי אחר שלא ביושר, הן בגניבה גמורה או קרוב לגניבה.

A. Stealing; that is, wrongfully to take the goods belonging to another, whether directly or indirectly.

[IMG 5085 · p. מב] [81]

ש׳ איזו היא גניבה גמורה?

[IMG 5086 · p. 42] [82]

Q. What is termed direct stealth?

ת׳ הלוקח רכוש אחר שלא מדעתו, הן בסתר הן בגלוי, או שלקחו ממנו בגזילה, והוא בחזקה.

A. Taking the property of another without his knowledge, whether privately or publicly; or taking it from him by violence, which is called robbery.

ש׳ ואיזה הוא קרוב לגניבה?

Q. What is indirect stealing?

ת׳ הלוקח דבר מרעהו מדעתו על ידי ערמה ומרמה, על ידי נשך ותרבית, על ידי הונאה במקח, או על ידי עול במדה ובמשקל, ובאופן הדומה להם, כל אלה נכללו בכלל גניבה, והזהירה התורה עליהם. *

A. Taking any thing from your neighbour with his knowledge, but by means of deception or fraud, by usurious transaction, by over-reaching in trade, by false weight or measure, or by any method of the like nature; these are all comprehended under the crime of stealing, and which the law has severally prohibited.*

ש׳ מי שלא גנב בעצמו, אך יעלים גניבת אחר, או יסתירה, או יתן מקום לגנב לגנוב מאחרים הגם זה הוא חוטא?

Q. If any one does not actually steal himself, but cloaks the stealth of another, or secretes the stolen property, or gives a thief an opportunity to steal from others, is such a person also guilty?

ת׳ כן הדבר. המעלים גניבת אחר נחשב לו לחטא כמו לגנב עצמו. §

[81] Transcriber: The § footnote is printed without an opening parenthesis. The English p. 42 marks the corresponding note || ("Psalm l. xvii. 17, 18.").

[82] Transcriber: Footnote "Psalm l. xvii. 17, 18." is printed thus (i.e. Psalm 50:17–18).

A. Most certainly he that keeps secret the stealth of another, is esteemed as guilty as the thief himself.||

ש׳ ומה יש עוד בכלל גניבה?

Q. What more is included under the head of stealing?

ת׳ העושק שכר שכיר, הלוה ולא ישלם, והמחזיק פקדון או מצא מציאה ולא ישיבנו לבעליו, אף על פי שבא לידו דרך היתר, [83]לפי שלא יחזירו לאיש אשר לו, גנב הוא עליו. [IMG 5087 · p. מג]

A. The withholding the wages of the labourer, the non-payment of debts, the retention of a trust, or the neglect of returning any thing lost to its owner, although it might have come to hand in a justifiable way, as long [IMG 5088 · p. 43] [84]as it is not returned to the person whose property it is, it is esteemed a theft.

(ויקרא י״ט, יג־ל״ו) (שם כ״ה, י״ד־ל״ז) *
(תהלים נ״, י״ז־י״ח) §
* Levit. xix. 13, 35. Ibid. xxv. 14, 37.
|| Psalm l. xvii. 17, 18.

ש׳ היצליח אדם בנכסיו אשר רכש באין יושר וצדק?

Q. Can man be happy with the wealth required by improper and unrighteous means?

ת׳ לא ימצא אדם ברכה והצלחה בנכסי עול, כמו שאמר שלמה המלך בחכמתו: * לא יועילו אוצרות רשע וצדקה תציל ממות, ואמר עוד § לא יחרוך רמיה צידו והון אדם יקר חרוץ. ונאמר: || כי רצץ עזב דלים, בית גזל ולא יבנהו: כי לא ידע שלו בבטנו בחמודו לא ימלט: אין שריד לאכלו על כן לא יחיל טובו. והנביא חבקוק אמר: הוי המרבה לא לו, עד מתי, ומכביר עליו עבטיט. ¶

A. Man can never be happy with ill gotten wealth: as Solomon expresses it, "*Treasures of wickedness profit nothing, but righteousness delivereth from death.* The deceitful man's game will not abide the roasting, but the substance of a diligent man is precious.*"§ Job likewise says, "*Because he hath oppressed and forsaken the poor, because he hath violently taken away a house which he builded not, surely he shall not feel quiet in his belly, he shall not save of that which he desired; there shall be no remnant of his meat, and therefore his goods shall not be permanent.*"|| *Thus also Habbakuk, "*Wo to him who hoards that which is not his! how long will he lade himself with thick clay.*"¶

ש׳ ומה רעה תמצא עוד לאיש עושה עולה?

Q. What further evil attends the man who commits dishonest actions?

ת׳ בכבודו ואמונתו אבדו, כל מכיריו יתרחקו ממנו לא יבטח אדם עליו, ואין לישר עסק עמו, והוא ללעג ולחרפה בעיני כל

A. His honour and credit is lost, all his acquaintance will shun him; no man will depend upon him, no honest man will have connection with him; but he will appear an object of scorn and scandal in the eyes of all.

(משלי י״, ב״) *
(שם י״ב, כ״ז) §

[83]Transcriber: The answer beginning "לא ימצא אדם" is mislabelled ש׳ in the print (should be ת׳); transcribed as A:. The ¶ footnote lacks an opening parenthesis.
[84]Transcriber: "required" (for "acquired") in the first question is as printed. The * mark after "death." stands inside the italic quotation.

|| (איוב כ׳׳ י״ט עד כ״ב)
¶ חבקוק ב׳׳, ו׳׳)
* Prov. x. 2.
§ Ibid. xii. 27.
|| Job xx. 19, 20, 21.
¶ Hab. ii. 6.

[IMG 5089 · p. מד] [85]

ש׳ ואיזה עון יש עוד דומה לגניבה?

[IMG 5090 · p. 44] [86]

Q. What other transgressions are deemed of the nature of theft?

ת׳ הוא גנבת דעת, ורמית דברים, המרמה את רעהו בדברים וגונב דעתו, בהראות נפשו כאוהב לו ולבו בל עמו, כמו הקורא את רעהו לבוא על שלחנו או מושיט לו מתנה, והוא יודע שרעהו לא יבוא ולא יקח המתנה, ואלו ידע שיבוא או שיקח המתנה לא אמר לו, * או מי שמתראה כאלו הוא מאמין בדת האמונה אחת, ולבו לא כן יחשוב, אך הוא מרמה בעלי האמונה הזאת לקבל ממנם טובות, כאלה ודומיהם הם בכלל גניבה, ועליהם נאמר: לא ישב בקרב ביתי עושה רמיה דובר שקרים לא יכון נגד עיני. §

A. Imposition on the mind, and deception in things; such is understood of a person who deceives his neighbour by fair expressions, and steals his good-will by appearing as his friend, but who is false-hearted, and feels no such friendship; or he who invites another to his table, or offers him presents, when he is certain that neither will be accepted, otherwise he would not have made the offer. *Likewise any one who would make it appear as if he was a proselyte to some other religion, but which in reality he is not; and only deceives the professors of such religion, in order to receive their favours, kindnesses, and such like; all such actions are on a par with absolute theft: and these are the objects of the Psalmist, when he says,*|| "He that worketh deceit shall not dwell in my house; he that telleth lies shall not remain before my eye.*"

(יז)

באור דבור תשיעי:

CHAP. XVII.

Explanation of the Ninth Commandment.

ש׳ ממה יזהירנו הדבור התשיעי?

Q. What does the ninth commandment prohibit?

ת׳ מלהעיד עדות שקר, והוא, אם נתבענו לפני השופט להעיד על מה שראינו או ששמענו, [IMG 5091 · p. מה]. [87]אסור לנו לשקר, או לדבר על פי השמע מאחרים, או על פי הדמיון, כי אם עלינו להגיד האמת גמור מה ששמענו וראינו בבירור, ואם לא נדע הדבר בבירור גמור, מוטב לנו לאמר: לא ידענו הדבר, מלדבר שקר ולהכשיל אחרים.

[85] Transcriber: A double rule separates chapter (יז) from chapter (יז). English p. 44 marks the Psalm note ||.

[86] Transcriber: A double rule separates the end of Chap. XVI from Chap. XVII.

[87] Transcriber: No § mark is printed in the text; the § footnote evidently belongs to the last answer (אל תדין את חברך...).

A. From bearing false testimony, that is to say, if we are summoned before a magistrate to testify respecting any thing we may have seen or heard, it is forbidden to us [IMG 5092 · p. 45] to falsify, or to speak from report, or in an ambiguous manner; but it is incumbent on us to speak the direct truth, clearly expressing whatever we may have seen or heard; and in case we should not clearly know the exact truth, it is better for us to say we do not know it, rather than to injure others by telling falsehoods.

(חולין פרק ו׳, דף צ״ד) *
(תהלים ק״א ז׳) §
* Talmud Chullin, cap. 6. fol. 94.
|| Psalm ci. 7.

ש׳ ומה אזהרה יש עוד בכלל זה?

Q. What other warning is comprehended under this general head?

ת׳ מלהוציא שם רע על אחרים, והוא, לדבר ולספר סרה ודבה מאחרים, אשר לא ידענו היטב, כי אם על פי השמע או הדמיון, ושלא ללכת רכיל, והוא להגיד לאיש: פלוני זה דבר רעה עליך, אף על פי שהוא אמת, לבל יגרה ריב ומדון בין איש לאחיו. וגם אם ראינו מרעינו עושה רעה, טוב לנו להוכיחו על פניו בדברי מוסר, המושכים את הלב, אך לא להלשינו באין תועלת, כי זה גורם שנאה וקטטה, ולא יועיל להיטב את זולתנו כנאמר:* הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא.

A. Not to give others an ill name; that is, not to relate or detail evil and malicious tales respecting others, our knowledge of which is not certain, being only by hearsay or suppositions; not to be tale-bearing, that is, by telling any one such a person has been vilifying you, although it may be true, for this only excites dispute and quarrel between individuals; and it is much better that we admonish our neighbour when we see him committing any bad action, and endeavour by mild methods to correct him, rather than calumniate him without any utility which only creates hatred and disagreement, and by no means effects any benefit to our neighbour: as it is said, "*Thou shalt rebuke thy neighbour, and not suffer sin upon him.*"*

ש׳ ומה אמרו חכמינו על זה?

Q. What have our wise men said on this subject?

ת׳ אל תדין את חברך עד שתגיע למקומו.

A. "*Make no judgment respecting thy comparison, till thou canst place thyself in his situation.*"||

(ויקרא י״ט, י״ז) *
(אבות פרק ד׳) §
* Levit. xix. 17.
|| Aboth, cap. 4.

[IMG 5093 · p. מו] [88]

ש׳ ומה אמרו עוד על המלשין?

[IMG 5094 · p. 46]

Q. What have they particularly said respecting the slanderer?

ת׳ שלשה נלקו במלשינות, המלשין, השומע לו, ומי שנאמר עליו המלשינות. *

[88] Transcriber: A double rule separates chapter (יז) from chapter (יח). The Hebrew has two Q/A pairs at the top of this page (on the tale-bearer) that do not appear on English p. 45; presumably they are on English p. 46 (not in this range).

A. That three persons suffer by scandal—the person who calumniates, he who attends to him, and he of whom the slander is spoken.

ש׳ ולמי משלו בעלי המוסר את המלשין?

Q. To what have the moralists compared the calumniator?

ת׳ לזבוב העובר על בשר בריא ויעמוד במקום הפצע וחבורה, כן דרך המלשין, הוא עובר על מדות טובות שברעהו ולא יספר ממנן, אך ממדות רעות שבו יאהב לדבר ולספר, והוא עון גדול וגורם רעות רבות לכן צריך אדם להתרחק ממנו מאוד מאוד. וחכמינו ז״ל למדו, שלא ירבה אדם לספר אף בשבחו של חבירו, שמתוך שבחו בא לידי גנותו.

A. To the flesh fly, which passes by sound flesh, and fixes on a bruised and injured spot,—such is the manner of the calumniator: he passes by all his neighbour's good qualities, and says nothing whatever respecting them, but delights to talk about and detail every evil propensity he possesses. This conduct is a great crime, and occasions many serious evils; every one ought, therefore, most strictly to avoid it, as our wise men have said, "*A man should not talk too much even in praise of his neighbour, for a superabundance of praise sometimes procures disgrace.*"

(יח)

באור דבור עשירי:

CHAP. XVIII.

Explanation of the Tenth Commandment.

ש׳ ממה יזהירנו הדבור העשירי?

Q. WHAT does the tenth commandment prohibit?

ת׳ מחמדה ותאוה לנכסי אחרים, לאשת זולתנו, או לכל אשר לאחינו:

A. Covetousness, or the desire for the property of others, for the wife of our neighbour, or any thing in his possession.

* (ערוכין פרק א״ דף ט״ז)

[IMG 5095 · p. מז] [89]

ש׳ ומה יזיק לנו או לאחרים החמדה אשר אך בלבבנו היא?

[IMG 5096 · p. 47] [90]

Q. What injury can covetousness, which is only a feeling of our hearts, effect to ourselves, or to others?

ת׳ מאוד תזיק התאוה והחמדה לנו ולזולתנו. לנו, כי מתוך תשוקתנו לדברים אשר לא נוכל להשיג, ירבה צערנו וימעט כחנו, ועל ידי זה יבוא האדם לתחלואים או למות, כאשר אמרו חכמינו: * הקנאה והתאוה והכבוד מוציאין את האדם מן העולם. ולחברנו, כי על ידי החמדה לרכוש אחרים יתנכל אדם בכל עת, אף בלי דעתו, להוציא

[89] Transcriber: The last answer continues onto the next page. Commas transcribed as printed; the raised stop dots written as ".". This Hebrew page is printed on the reverse of English p. 46 (show-through of "CHAP. XVIII" visible).

[90] Transcriber: Last answer continues onto the next English page. Page number "47" slightly blotted but clear.

מחשבתו אל הפועל, ולסוף יבוא לידי גניבה ועושק ושאר פעולות רעות, ואם לא ישיג הדבר אשר חמד לו, יקנא את חברו ובא לידי שנאה ומדון, ועבירה גוררת עבירה.

A. Covetousness, and avaricious desire, produce great injury to ourselves and to others; to ourselves, for through the desire for things which we cannot attain, we increase our sorrows, and debilitate our powers, by which means man produces diseases and death; as our wise men have remarked, ″Envy, desire, and pride, are the destruction of men in this world;*" for by coveting the property belonging to others, man will at all times be scheming, although he may have no expectation to succeed in effecting his intentions, till at length he becomes guilty of theft, fraud, and every other wicked act; and if he cannot succeed to attain the things he covets, he becomes envious, provokes hatred and strife, and then one sin drives on another.

ש׳ ובמה ירחיק אדם מלבו התאוה והחמדה?

Q. How can man keep his heart free from covetousness and desire?

ת׳ על ידי העמל והעבודה, ירגיל אדם עצמו להרויח מזונו ופרנסתו על ידי יגיע כפיו, וישים בטחונו באלהים אשר יברכהו במעשה ידיו, ויסתפק במעט אשר יחננהו [IMG 5097 · p. מח]. הטוב לכל[91], וידע תמיד כי כל עושר ונכסי עולם הזה הם הבל ורעות רוח, כעשן יחלופו וכצל יעבורו, עושה אלה ירצה באשר לו, ולא יכסוף לטובת זולתו, ככתוב: יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך. * ונאמר: לא ירעיב ה״ נפש צדיק. § ונאמר טוב מעט ביראת ה״ מאוצר רב ומהומה בו. ||

A. By labour and industry. Man should habituate himself to procure his maintenance by industrious occupation, and place his confidence in God, who will bless the work of his hands. He should also be content with the portion that the beneficent God favours him with, and always recollect that all the wealth and [IMG 5098 · p. 48] [92]riches of this world are idle and empty things, changeable as the clouds, and vanishing like shadows. He that acts in this way, will be pleased with what he possesses, and will not strive after the goods of others: thus it is written, "*Let thy hand labour, that thou mayest eat: happy shalt thou be, and it shall be well with thee.*" ″The Lord will not suffer the soul of the righteous to famish.″|| *And farther,* ″Better is a little with the fear of the Lord, than great treasure and trouble with it.*"§

* (אבות פרק, רביעי)
* Aboth, cap. 4.

(יט)

כתבי הקדש:

CHAP. XIX.

Of the Sacred Scriptures.

ש׳ באיזה ספרים נכתבים חקי התורה ומצותיה?

[91]Transcriber: The divine name is printed as ה with a double stroke (ה״), transcribed as printed. The last answer has no printed ת׳ label. A pencilled marginal note "See p. 19." appears beside the first question of chapter יט.

[92]Transcriber: "Prov. x. 13." is as printed (the Hebrew page cites משלי י׳, ג״, i.e. x. 3). "Ibid." is printed with a gap ("Ib id."). Signature "F" at page foot ignored.

Q. WHAT books contain the statutes and commandments of the law?

ת׳ בחמשת ספרי משה, הנקראים חמשה חומשי תורה, ואלה הם: בראשית, שמות, ויקרא, במדבר, דברים.

A. The five books of Moses, which are called the Torah, or the Pentateuch, namely, Genesis, Exodus, Leviticus, Numbers, and Deuteronomy.

ש׳ ואיך נתנהג בספרים האלה?

Q. What is our custom with respect to these books?

ת׳ מחויבים אנחנו להתנהג עמהם בקדושה ובטהרה היותר אפשרית, לפי שיש בהם דברי אלהים חיים:

A. We must treat them with the utmost reverence and sanctity; for they contain the words of the living God.

(תהלים קכ״ח, ב׳) *
(משלי י׳, ג׳) §
(שם ט״ו, י״ו) ||
* Psalm cxxviii. 2.
|| Prov. x. 13.
§ Ibid. xv. 16.

[IMG 5099 · p. מט] [93]

ש׳ ואיזה אזהרות יצאו לנו מזה?

[IMG 5100 · p. 49] [94]

Q. What cautions must we observe on this account?

ת׳ שלא נטלטלם בלא צורך, שלא להניחם במקום בלתי נקי, ושלא נשבע בנגיעתם אף האמת, אם לא בפקודת השופט, יגיע הדבר מי או מה שיהיה, יהיו הספרים נכתבים בכל לשון ובכל כתב, ועל כל מין המקבל כתיבה שיהיה.

A. Not to handle them unnecessarily, or lay them in any place that is unclean; and unless called on by a magistrate for the purpose of justice, we must not wantonly take them to swear by, although it be to the truth, be the matter what it may, or whomsoever it may concern: nor is there any distinction in this respect with these holy books, in whatever language or on whatever material they may chance to be written or printed.

ש׳ ומה נתחיב עוד בענין הספרים האלה?

Q. What farther is our duty with respect to these books?

ת׳ להגות בהם וללמוד מתוכם לפחות איזה פעמים בשבוע, או לשמוע קריאתם מאחרים למען דעת המצות הכתובות בהם. ולא יספוק לנו לכבד הספרים האלה ביקר ותפארת, ולתת מתנות לעלות לתורה להתכבד לבד, כי העיקר הוא ללמוד ולעשות כל הכתוב בהם.

A. To meditate and study them at least several times in a week, or to attend to their contents when read by other persons, in order to be well informed respecting the commandments they contain; for it is not sufficient simply to treat them with deference and respect, or to make offerings when called to hear a

[93] Transcriber: Last answer continues onto the next page. The question "היש עוד שאר ספרי קדש מלבד אלה" is underlined in pencil (handwritten mark).
[94] Transcriber: Last answer continues onto the next English page. Signature "F 2" at foot ignored.

portion read in the synagogue service; but the principal duty is to study and perform all that is written therein.

ש׳ היש עוד שאר ספרי קדש מלבד אלה?

Q. Are there any other sacred books besides these?

ת׳ יש, והם ספרי נביאים הראשונים והאחרונים, וכתובים, הכוללים דברי נבואה, יראה ומוסר אשר כתבו אנשים קדושים, אם בנבואה או ברוח [IMG 5101 · p. 49] הקדש.[95] וצריך להתנהג גם בספרים אלה בקדושה ולהתדבק בלימודיהם ומוסריהם. וכן בספרי חכמים האחרונים המבארים את הספרים הנזכרים.

A. Yes: the books of the first and latter prophets, and the sacred writings, which contain prophecies, as well as religious and moral treatises, composed by holy persons under the influence of a prophetic [IMG 5102 · p. 50] or holy spirit.[96] These books must also be regarded with holy reverence, and their doctrines and morals strictly adhered to. We must likewise respect the works of those later sages who have elucidated these books.

(כ)

שכר ועונש:

CHAP. XX.

Of Rewards and Punishments.

ש׳ אמרת, שאחד מהעקרים הוא האמונה בשכר ועונש, מה זה שכר ועונש?

Q. YOU have said that one of the fundamental articles of belief is, that of future rewards and punishments: what is understood by rewards and punishments?

ת׳ שישלם אלהים שכר טוב ליראיו ועושי רצונו, ויעניש לעוברים על מצותיו.

A. That God will reward those that fear him, and obey his behests; and will punish those who transgress his commands.

ש׳ היאות לנו לעשות ככל דברי התורה רק מאהבת השכר ומיראת העונש?

Q. Are we to be induced to act according to the precepts of the law, from the desire of reward, and the fear of punishment only?

ת׳ לא מאהבת השכר ולא מיראת העונש, אך מאהבת הטוב והאמת יאות לנו לעשות את הטוב ולאהוב את האמת.

A. It is fitting that we do good, and love the truth, from the actual affection we feel for them, and not from the desire of reward, or the fear of punishment.

ש׳ שכר ועונש הישנם בעולם הזה או בעולם הבא?

Q. Are rewards and punishments dispensed in this world, or the next?

[95] Transcriber: Last answer continues onto the next page.

[96] Transcriber: Last answer continues onto the next English page.

ת׳ הן אמת שעקב הצדקה והטוב יבוא השכר מאליו עוד בזה העולם, וכמו כן אחרית [IMG 5103 · p. נא] [97]הרשע היא הצרה והעונש, אשר נמשך מאליו לפועלי און. אולם שכר ועונש אמתי יהיה בעולם הבא בחיים הנצחיים.

A. It is true, that on account of goodness and charity, the reward is sometimes a consequence even yet in this world: as also that the end of wickedness [IMG 5104 · p. 51] [98]is chastisement and sorrow, which naturally result to the workers of iniquity; yet the real reward and punishment will only be distributed at the period of eternal life in theworld to come.

ש׳ התאמין אתה בהשארת הנפש?

Q. Do you then believe that the soul is immortal?

ת׳ אני מאמין באמונה שלמה, שהנפש לא תמות במות הגוף, רק תחיה לעולמים.

A. I do most completely believe that the soul never dies with the body, but lives for ever.

ש׳ מאין נדע זאת, ומה יחזיקנו באמונה זו?

Q. How do we know this; and what strengthens this belief?

ת׳ זאת נדע מן הנבואה ומן השכל. מן הנבואה, שנאמר: וישב העפר על־הארץ כשהיה והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה. * ומן השכל, יען כי ראינו לפעמים בעולם הזה צדיקים נענים ומוכאבים, ורשעים יצליחו ויעשו חיל, ואחרי אשר נדע כי אלהים משגיח על כל, והוא כל יכול ודרכיו צדיקים וישרים אל אמונה ואין עול, מזאת נבין ונשכיל כי יש חיים אחר מות הגוף, ושם השכר והעונש האמת, כי כל הצלחת תבל זו וכל יסוריה אפס ותהו הם, כצל יעבורו וכעשן יחלופו.

A. We know it from inspired information, and from reason: from inspiration; as we find it said, "*The dust shall return to earth as it has been, but the spirit will return to God who has bestowed it.*"* And from reason; because we observe that in this world the righteous are sometimes unfortunate and distressed, while the wicked are successful and wealthy: and whereas it is known and allowed that God superintends every thing, is omnipotent, and whose ways are just and right, a God of truth, without iniquity; we must necessarily know and understand, that there must be a life after the death of the body, where the true reward and punishment will take place; for all happiness in this world, and all its establishments, are as nothing, they pass as a shadow, and vanish as a cloud.

ש׳ היפקוד אלהים עון אבות גם על הבנים?

Q. Does God visit the sin of parents on their children also?

ת׳ לא. ככתוב ביחזקאל: בן לא ישא בעון האב [IMG 5105 · p. נב] [99]ואב לא ישא בעון הבן צדקת הצדיק עליו תהיה ורשעת הרשע עליו תהיה. *

[97]Transcriber: Last answer continues onto the next page. "ומוכאבים" spelled with alef as printed. The raised dot after "לא" written as ".".

[98]Transcriber: "theworld" printed without a space. Last answer (quotation) continues onto the next English page.

[99]Transcriber: Last answer continues onto the next page. Footnote * gives chapter and verse only (Ezekiel 18:20), as printed.

A. No; as Ezekiel writes, "*The son shall not bear the iniquity of the father, neither shall the [IMG 5106 · p. 52] [100]*father bear the iniquities of the son; the righteousness of the righteous shall be upon him, and the wickedness of the wicked shall be upon him.*"*

(קהלת יב", ז") *
* Eccles. xii. 7.

ש׳ הלא כתוב בתורה: פוקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים לשונאי? §

Q. Yet we read in the bible, "*Visiting the iniquity of the fathers upon the children unto the third and fourth generation of them that hate me.*"||

ת׳ אין זה כי אם בבנים ההולכים ברשעת אבותיהם, ולא יתנו לבם להיטב דרכיהם.

A. This holds only with respect to such children as continue to tread in the wicked steps of their parents, and do not take it to heart to amend their conduct.

ש׳ ומה כתוב בצדיקים?

Q. What is written with regard to the righteous?

ת׳ ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי. ||

A. "*Shewing mercy unto thousands of them that love me, and keep my commandments.*"§

ש׳ השכר והעונש בעולם הבא רוחני הם או גשמי?

Q. Are the rewards and punishments in the next world, of a spiritual or a corporeal nature?

ת׳ רוחני הם, כי אין גוף וחומר בעולם הנשמות.

A. Spiritual; for there is no corporeal existence in the world of spirits.

ש׳ ומה השגה יש לנו משכר והעונש שמה?

Q. What conception have we of these rewards and punishments?

ת׳ נפש הצדיקים תתעדן בזיו פני השכינה, ותשבע נועם ושובע שמחות בעולם שכלו טוב, ותשמח בהכרת אלהים וידיעת האמת, והוא חדוה ועונג אשר לא נוכל להשיגו בחוש החומרי, ודמיון הוא לחדוה [IMG 5107 · p. נג]. ושמחה[101] אשר היא לאב בשמוע שם טוב מבנו אהובו, ובראותו חכמתו ומעשיו הטובים. והרשעים לעולם יכרתו, רצינו לאמור, שידחו מהעונג הזה ואין להם חלק לעולם הבא, ובחשך שמם יכוסה, אוי לאותה בושה וכלימה! (מדברי הרמ״בם)

A. The souls of the righteous will be delighted in the glory of the divine presence, and enjoy a sweet and plenary happiness in a world of complete perfection: it will rejoice in the cognizance of the deity, and the knowledge of truth, which constitute a rapture and ecstacy beyond what mere mortal sense can possibly have a due conception of: it is somewhat similar, [IMG 5108 · p. 53] [102]though infinitely beyond that refined pleasure a parent feels at hearing a high reputation of his son, and observing his wisdom and excellent conduct. The wicked, however, will be for ever cut off, that is to say, they will be shut

[100]Transcriber: Last answer continues onto the next English page. Signature "G" at foot ignored. Note "Ibid. v. 6." (the Hebrew page gives שם פסוק י״).

[101]Transcriber: The attribution "(מדברי הרמ״בם)" is printed at the right margin end of the paragraph's last line, as transcribed. The answer to the last question is on the next page.

[102]Transcriber: Signature "G 2" at foot ignored. The answer to the last question is on the next English page.

out from all such enjoyment, and have no participation in the world to come, but their memory will be condemned to darkness. O horrible! shameful state!*

(יח", כ") *
(שמות כ" ה") §
(שם פסוק י") ||
* Cap. xviii. 20.
|| Exod. xx. 5.
§ Ibid. v. 6.

(כא)

ענין התשובה והתפלה:

CHAP. XXI.

Of Repentance and Prayer.

ש' במה יכול החוטא להציל נפשו מעונש חטאיו?

Q. HOW is the sinner able to preserve his soul from the punishment due to his transgressions?

ת' על ידי התשובה.

A. By repentance.

ש' מה זה תשובה?

Q. What is repentance?

ת' אם בעודנו חי ינחם החוטא בכל לבו על דרכיו הרעים, ויצר לו כי עשה את הרעה, ויתן בלבו לעזוב דרך הרשע, ולהיטב מעלליו ביתר ימי חייו, אז ימחול לו אלהי הרחמים והסליחות, וינצל מעונשים.

A. *If* the sinner with all his heart repents his wicked ways, is seriously grieved at having committed evil actions, and determines to leave his wicked courses, and amend the actions of the rest of his life, then the God of mercy and forgiveness will pardon him, and he will escape the punishments that otherwise were his due.

ש' הבצומות ותפלות לבד ישיג אדם מחילת עונותיו?

Q. Is it then by fasting and prayer alone, that man can procure the remission of punishment for his sins?

* Taken from Maimonides.

[IMG 5109 · p. נד] [103]

ת' הן אמת שהמבקש מחילת עונותיו יהיה לבו נדכא ונשבר, וימעיט גאוה וגאון והנאת עולם הזה בכל יכלתו, אך כל צום וכל תפלה בלי חרטה מלב ובלי המחשבה להשכיל ולהיטב לא לרצון הוא לפני האלהים, כי אין חפץ להשם יתברך בדכאת יצוריו ובענוים, אך זאת יחפץ ממנם לעשות צדקה ומשפט, ולהיטב דרכם על הארץ, ולשמור חקיו ותורתו, ככתוב בספר ישעיהו * וכמעט בכל ספרי נביאים.

[103] Transcriber: The first answer on this page answers the question at the foot of p. נג. Last answer continues onto the next page. Pencil underlining ("אך כל צום וכל", "לא לרצון הוא לפני האלהים") and a pencilled marginal line beside lines 3-6. Footnote § prints "יו" (for chapter 16) as transcribed.

[IMG 5110 · p. 54] [104]

A. It is true that the penitent who seeks forgiveness for his sins, must be heart broken, and cast off all pride and haughtiness, and with all his might resist the tempting pleasures of this world. Yet all the fasting, and all the prayers, will not prove agreeable to God unless accompanied with repentance, and a determined mind to amend and become better; for the blessed God has no desire to behold the painful penance of his creatures, but certainly desires them to act righteously and justly, to conduct themselves properly on the earth, and to observe his laws and statutes: as we find it expressed by Isaiah,* and almost all the prophets.

ש׳ איזה יום בשנה נועד לכפרת עונותינו?

Q. What day in the year do we assemble to implore for the forgiveness of sins?

ת׳ יום העשירי לחודש תשרי, והוא יום הכפורים, ככתוב בתורת משה: והיתה לכם לחקת עולם בחדש השביעי בעשור לחדש תענו את נפשותיכם וכל מלאכה לא תעשו וכ״, כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה״ תטהרו. §

A. The tenth day of the month Tishri, that is, Yom Kippur, the Day of Atonement; as it is written in the law of Moses, "*And this shall be a statute for ever unto you; that in the seventh month, on the tenth day of the month, ye shall afflict your souls, and do no work at all, whether it be one of your own country, or a stranger that sojourneth among you: for on that day shall the priest make an atonement for you, to cleanse you, that ye may be clean from all your sins before the Lord.*"||

ש׳ הנמחלו כל מיני חטאים ביום הזה?

Q. Are all kinds of sins forgiven on that day?

ת׳ לא. אך חטאי אדם לאלהים נמחלו ביום הזה, אם ישוב אדם תשובה שלמה. אבל [IMG 5111 · p. נה] [105]החטאים שבין אדם לרעהו אינם נמחלים עד שירצה אותו, הן בדברים והוא שיבקש ממנו מחילה, אם הכעיסהו בדברים, והן בפועל, והוא שישיב לו את אשר לקח ממנו שלא בצדק וישר, ואם אין לו להשיב, יבקש ממנו במתנה מה שגזל ממנו.

A. No; it is only those which man has sinned towards God that are pardoned on this day, if man evinces a sincere repentance; but those which man [IMG 5112 · p. 55] [106]has committed towards his neighbour, cannot be forgiven till he has appeased him, either by words, that is, by asking him pardon if he has so offended him, or by actions; such as by actually replacing what he has by unfair means deprived him of, or by some equivalent means.

* (פרשה ראשונה, ובפרשה צ״ח)
§ (ויקרא יו כ״ט, ל״)
* Chap. i. 28.
|| Levit. xvi. 29, 30.

ש׳ ואיך יתנהג האדם עם החוטא לו?

[104] Transcriber: The first answer on this page answers the question at the foot of p. 53. Last answer continues onto the next English page. "28" in the first footnote is slightly blurred (could be 23); "29" in the second is partly broken.

[105] Transcriber: The answer to the last question is on the next page. In the footnote the chapter letter (כ״ג) is slightly unclear.

[106] Transcriber: The last question ends with a full stop as printed. No footnote on this page (the facing Hebrew page cites שמות כ״ג כ״ה). The answer to the last question is on the next English page.

Q. What ought to be the conduct of man towards him who has sinned against him?

ת׳ לא יקום ולא יטור, ולא יהיה אכזר ועומד על דעתו, רק ימחול לרעהו המבקש מחילתו בכל לב, ויאחז אדם מדת אל ב״ה, שגם הוא יעבור על חטאי בני אדם השבים אליו ממעמקי לבם.

A. Man must not be revengeful, nor malicious; neither should he be tyrannical, or obstinate, but ought to pardon his fellow man, who with a sincere heart craves his forgiveness, and should aim at imitating the divine being, who puts aside the sins of men, when the depths of their hearts are replete with repentance.

ש׳ ומה היא התפלה?

Q. What is prayer?

ת׳ נאמר בתורה: ועבדתם את ה׳ אלהיכם וברך את לחמך ואת מימיך, * ולמדו חכמינו, עבודה זו תפלה. וכבר סדרו לנו סדר תפלה להתפלל אמרים מיוחדים בכל יום, בשבת ובחגים ומועדים.

A. The bible says, "*And ye shall serve the Lord your God, and he shall bless thy bread and thy water;*" which our wise men explain as meaning prayer: for which purpose they have arranged an order of service for us to pray in certain forms for daily, sabbath, holiday, and festival use.

ש׳ ואיזו תפלה חובה לנו מן התורה בכל ערב ובקר?

Q. What prayers from the bible is it our duty to repeat every morning and evening.

* (שמות כ״ג כ״ה)

[IMG 5113 · p. נו] [107]

ת׳ היא קריאת שמע, והיא פרשת שמע ישראל, ואהבת, פרשת והיה אם שמוע וכ״, פרשת ויאמר וכ״. *

[IMG 5114 · p. 56] [108]

A. The reading of the SHMA, that is, the chapters of "*Hear, O Israel,*" &c. ″And it shall come to pass if ye hearken,″ *&c.*|| ″And the Lord spake unto Moses,*" &c.§

ש׳ ואיך יתנהג המתפלל בתפלתו?

Q. How ought a person to conduct himself when praying?

ת׳ לא יתפלל משפה ולחוץ, והוא שלא יהגה המלים בלי דעת כמצות אנשים מלומדה, § אך עיקר התפלה היא המחשבה וכונת הלב, שיחשוב האדם בטובות הגדולות שמקבל בכל יום ובכל עת מחסדו יתברך, ויתן לו תודה ושבח עליו, ויתפלל אל אלהים שיחזיקהו ויעזרהו ללכת בדרכי ישרים תמיד, ולהצילו מכל צרה ונזק, מכל עוני ומחסור: ועל ידי התפלה וכונת הלב ירגל אדם לבטחון בבוראו, כבן הבוטח באביו, ואז יהיה סר מרע ויעשה טוב.

A. He must not repeat prayers by rote, and without attention; that is, he shall not utter words without understanding them, and mechanically repeat them, because taught by the precepts of men, without feeling or emotion.¶ The principal and most important part of prayer is, the earnestness of thought, and devotion of the heart. Man must always bear in mind the great kindnesses he experiences every day

[107] Transcriber: The first answer answers the question at the foot of p. תם. "נה" (end) is printed centred below the footnotes: this is the last page of the Hebrew text. In footnote § the second reference lacks an opening parenthesis as printed.

[108] Transcriber: The first answer answers the question at the foot of p. 55. "SHMA" is printed S + small caps. Footnotes are set in two columns (* and || on the first line, § and ¶ on the second). "FINIS." marks the end of the English text.

and every hour from the grace of the blessed Lord, and gratefully render him praise. He must also pray to God for assistance and strength to enable him constantly to walk in the path of the righteous, as well as for his protection against sorrow, misfortune, poverty, and indigence. The regular habit of prayer and devotion of heart, will accustom a man to a proper confidence in his Creator, as readily as that a son has in his father; and under such impression he will surely avoid evil and practise good.

תם

FINIS.

* (דברים ו׳, ה־י״) (שם י״א, י״ג־כ״ב) (במדבר ט״ו, ל״ז מ״א)
§ (קהלת ה״ א״) ישעי כ״ט, י״ג)
* Deut. vi. 4 to 10.
|| Ibid. xi. 13 to 22.
§ Numb. xv. 37 to 41.
¶ Isaiah xxix. 13. Eccles. v. 1.

[IMG 5115 · p. —] [109]

לוח הטעות:

עמודשורהתחתקרא

גזאיזהאיזו

—חואיזהואיזו

(וכן בעמוד ד״ שורה א)

היאבעשובעשו

יזשכרשכר

—י״זהאמוגההאמונה

יטהוגלהוגלה

לאכאוחסיעלוחסים על

לוהואחיותיוואחיותיו

מזגולזולתנוולזולתנו

נבאואבואב

[109] Transcriber: Hebrew errata table (unnumbered page, printed on the reverse of English p. 56 — show-through visible). Set as four columns (עמוד = page, שורה = line, תחת = instead of, קרא = read); columns separated here by " | ", a dash "—" in the page column means "same page as above". The entries for pp. מז, לו, יט, י, ה and נב correct vowel points only, so the two forms look identical once nikkud is stripped: בְּעַשָּׂו→בַּעֲשׂוּ ה/יא (approx.), וְגִלָּה→וְגִלָּה יט/ה, שָׂכָר→שָׂכָר י/ז (pointing changed), וַאֲחִיוֹתָיו→וַאֲחִיוֹתָיו לו/ה (approx.), וּלְזוּלָתָנוּ→וּלְזוּלָתָנוּ מז/ג pointing changed, וְאָב→וְאָב נב/א (pointing changed). Vowel readings in this note are approximate.

[IMG 5121 · p. 1] [110]

A

LIST

OF

SUBSCRIBERS.

A.

Messrs,	Copies.
Abraham, S.	1
Annesly, A. L.	1
Aarons, Lewis	3
Abrahams, Jacob	1
Anonymous, per Mr. Beyfus	2
Abraham, Victor	2
Alexander, Israel	2
Aaron, Zadok	1
Aschenheim, ———	3
Abitbol, ———	1

B.

Messrs.	Copies.
Behrens, S. L.	2
Bing, Isaac, and Sons	3
Benjamin, A.	1
Bibas, J.	2
Brodum, Dr.	2
Benjamin, B. of *Gibraltar*	1
Bergel, J.	1
Barnett, Z. (Reader)	3

[110] Transcriber: First page of the List of Subscribers (page number 1), with a title "A LIST OF SUBSCRIBERS." over a small ornament, then two columns divided by a vertical rule: left column (A., B.) transcribed first, then right column (B. continued). Dash leaders replaced by " | ". "———" is a printed blank for an unknown first name. The left-column heading reads "Messrs," (comma) as printed.

Bensusan, M. L.	1
Benjamin, Joel	2
Benjamin, —— of *Leigh*	1
Brandon, Jacob	3
Bensusan, J. L.	2
Barraw, Simon1	
Barents, E. D. of *Gibraltar*	2
Barnett, H. of *Gloucester*	2
Barnett, B. of *Hereford*	2
Brandon, Joshua	1

[IMG 5120 · p. 2] [111]

C.

Messrs.	Copies.
Cohen, Emanuel	2
Cahn, S.	2
Cohen, Gabriel	1
Cohen, Judah	3
Cohen, Andrew	3
Cohen, Joseph	3
Cohen, Aaron	1
Cohen, Solomon	3
Cohen, Hyman	4
Cohen, Judah, of *Hackney*	3
Cohen, Samuel	1
Cohen, Emanuel, of *Brighton*	9
Cohen, Henry	3
Cassel, M.	1
Cohen, Lewis	1

[111] Transcriber: List of Subscribers, p. 2. Two columns separated by a vertical rule: left column (C., D.) transcribed first, then right column (D. continued, E., F., G.). Dash leaders replaced by " | ". The A. and B. entries would be on p. 1 (with the list's title), photographed as IMG 5121.

Cerf, Dr. 1

Cohen, Benjamin 1

Coster and Levison, of *Curacoa*2

Cohen, Jacob 1

Cohen, Mrs. L. B. 1

Cohen, Mr. Samuel, of *Amsterdam* 1

Cosmopolitan, a 3

Cantor, Isaacson, B. of *Amsterdam* 1

D.

De Haes, A. L. 3

Davy, Solomon 2

De Castro, D. J. 1

Davis, N. 3

Dyte, M. 1

Daniel, Hart 1

Davis, D. 1

De Symons, Saml. L.1

Messrs. Copies.

Drach, L. W. 1

De la Chaumette, L.A.1

Davids, Dr. L. of *Rotterdam* 1

De Boer, Mr. S. of *Amsterdam* 1

Dieseldorf, M. of *Hamburg*1

E.

Eliason, Daniel 3

Emanuel, Joel 2

Elias, B. 1

Emérique, Michel 1

F.

Friedmann, B. J. 1

Friedmann, D. J. of *Konigsberg*	2
Friedeberg, B.	2
Franklin, M. of *Portsmouth*	3
Friedeberg, M.	1
Fles, L. M.	3

G.

Goodman, J. and L.3	
Goldsmid, Asher	3
Goldsmid, Isaac L.	3
Gentleman, a	1
Goldsmid, Aaron Asher	2
Gottschalk, L.	1
Goldsmid, John	1
Goldsmid, Aaron	1
Goldsmid, Mrs. J.	1

[IMG 5119 · p. 3] [112]

Messrs.	Copies.
Goldsmid, Mrs. Abraham, jun.	1
Goldsmid, Mr. Benjamin	1
Goldsmid, Alexander, of *Clapham*	1
Goldsmid, M. A.	1
Goldsmid, William	1
Granada, D.	1
Goldsmid, Edward	1
Goldschmidt, Mrs. Adelheid	4
Goldsmid, Miss Anna Maria	1
Goldsmid, Master Francis Henry	1

[112] Transcriber: List of Subscribers, p. 3. Two columns separated by a vertical rule: left column (G. continued from p. 2, then H.) transcribed first, then right column (I., K.). Dash leaders replaced by " | ". "Hiller. I." printed with a full stop as transcribed. In "Jacobson, I. L." the second initial is broken (looks like "I." or "L."); read as L. In the K. block the copy numbers are set half a line lower than the names; assigned in order (4, 3, 3, 1, 1).

Goldsmid, Henry	1
Gompertz, Benjamin	1

H.

Hirschel, Rev. Solomon	2
Hertz, Maurice Jacob	1
Harris, R.	2
Hart, S.	1
Harbor, S.	1
Hort, Abraham	3
Hollander, Samuel	2
Hurwitz, M. of *Highgate*	25
Hahn, Moritz	1
Harris, Lazarus	1
Heineman, ——	3
Hort, Mrs. A.	1
Hertz, Mr. Jacob, of *Hamburg*	1
Hesse, H. of *Hamburg*	3
Hiller. I. of *Frankfurt*	1

I.

Messrs.	Copies.
Joseph, Samuel	3
Jacobs, J.E.	3
Josephs, Edward	2
Josephs, M.	3
Joseph, Aaron	2
Jonas, Isaac	1
Jacobs, Henry	1
Isaacs, Israel	1
Joel, S. J.	1
Jacob, Henry	1

Israels, Joseph	3
Isaacs, Lazarus	2
Josephs, Mrs. M.	1
Jalfon, Mr. A. D. Z.1	
Jones, S.	1
Isaacs, Moses	3
Israel, Mrs.	2
Joseph, Mr. Isaac	2
Jacobs, P.	1
Joseph, Lyon, of *Falmouth*	4
Jacobs, John	2
Joseph, Joseph	2
Israel, S. H.	1
Jacobson, Israel, of *Berlin*	3
Joseph, Mr. Elias, of *Liverpool*	1
Jacobson, I. L. of *Rotterdam*	1

K.

Keyser, Assur	4
Keyser, E. I.	3
Keyser, Isaac	3
Keyser, Jacob	1
Keyser, R. A.	1

[IMG 5118 · p. 4] [113]

L.

Messrs.	Copies.
Lee, L.	2
Levy, Salomon	2

[113]Transcriber: List of Subscribers, p. 4. Two columns separated by a vertical rule: left column (L.) transcribed first, then right column (M., N., O., P.). Dash leaders replaced by " | ". "Leman, Jacob, of Rotterdam" has a leader but no number of copies printed. "Newton" is printed with a turned/broken letter ("Newtou"). P. continues on p. 5.

Levin, Meyer	3
Levin, Gotchel1	
Levi, Isaac	3
Levy, Abraham Marcus	1
Lyon, Michael	2
Lee, Isaac, of *Yarmouth*	3
Lazarus, Aaron	1
Levin, Mrs. M.	1
Levy, Mrs. S.	1
Lewin, Mr. Benjamin	3
Lazarus, L.	1
Levyssohn, Henry, of *Rotterdam*	3
Levy, Solomon	2
Levy, Goodman	2
Levien, Solomon	1
Levy, S. A.	3
Lindo, D. A.	2
Lousada, Emanuel	1
Levin, Lewin	9
Levy, Isaac	1
Levy, Benjamin	2
Levin, Isaac	3
Levy, I. A. of *Clapham Rise*	3
Lazard, J. of *Paris*	3
Levison, Charles	2
Lande, David	1
Lavino, I. M. Levy, of *Rotterdam*	1
Lavino, George Joseph, of *Rotterdam*	1
Levyssohn, Miss, of *Rotterdam*	1
Leman, Jacob, of *Rotterdam* |	

M.

Messrs.	Copies.
Meldola, Rev. R. de M.	2
Mossner, M. A. of *Berlin*	1
Medex, M.2	
Macnin, Meir	3
Mocatta, Jacob	2
Mosely, B.	2
Morris, M.	1
Myers, Lawrence	2
Meyer, Solomon	1
Micholls, E.3	
Montefiore, E.	2
Mocatta, Moses1	
Mittchell, Dr.	1
Mocatta, Daniel	1
Moses, A. L.	3
Meyer, H.	1
De Metz, A. L.	1
Metz, Meyer, (Reader)	1
Montefiore, Moses	1
Montefiore, Abraham	1
Mocatta, Master A.1	

N.

Nathan, Nathaniel	6
Newton, M. L.	1
Nathan, J.	1

O.

Osborn, William	1
Oppenheimer, George	3

P.

Philips, Lyon	2

[IMG 5117 · p. 5] [114]

Messrs.	Copies.
Phillips, Lawrance	1
Phillips, Barnet	1
Pollock, M.	2
Phillips, S.	1
Phillips, John	1
Phillips, P.	1
Phillips, M.	1

R.

Rothschild, N. M.	3
Raphael, R.	2
Reiss, J. L.	3
Reeves, John	3
Reiss, I. E.of *Frankfurth*	1
Rothschild, Mrs.	3
Robinson, Mr.	1
Ries, A.	1

S.

Salomons, M. S.	3
Symons, E. J. Jun	1
Sebag, S.	2
Salomonson, S.	3
Samson, Michael	1
Symons, Eliazer Jacob	1

[114] Transcriber: List of Subscribers, p. 5 (page number printed small, partly blotted). Two columns separated by a vertical rule: left column (P. continued, R., S.) transcribed first, then right column (S. continued, U.). Dotted/dash leaders between name and number of copies replaced by " | ". The P. entries continue from p. 4. "I. E.of" printed without a space.

Samuel, S. M.	3
Spyers, Joseph3	
Spyers, Solomon1	
Solomon, Godfrey	1
Salomonson, Mrs.	3
Solomon, Mr. Morice	1
Messrs.	Copies.
Scharp, Rev. J. Dr. of Theology, of *Rotterdam*	1
Salomon, Isaac	3
Salomons, Peter	3
Salmon, M.	2
Samuels, Abraham	3
Samuel, Mrs. R.	1
Solomon, Mr. Philip Joseph	3
Samuel, M.	2
Solomons, Aaron	1
Solomon, M. E.	1
Samuels, Moses	2
Samuel, Lyon	3
Solomon, Simon	1
Selig, Isaac	4
Samuel, Jacob, of *Amsterdam*	2
Samuel, P. M.	1
Salomons, Wolf	1
Samson, Miss	1
Salomons, Mr. N.	1
Samuel, M. of *Bath*	2
Samuel, S. M.	2
Sharp, Rev. Lancelot	1
Schoenowitz, A.	1

Seligman, Levin, of *Hamburg*	3
Salomons, Levy	2
Salomons, Lyon	1
Samuels, Moses, of *Liverpool*	1
Sommerhausen, H. of *Amsterdam*1	

U.

Unitarian, an	1

[IMG 5116 · p. 6] [115]

V.

Messrs.	Copies.
Van Oven, Joshua	3
Van Sandau, Barnard	3
Vallentin, V. J. of *Gothenburg*	3

W.

Wolfe, Ellis, of *Cowley Grove*	1
Messrs.	Copies.
Worms, ——	2
Warburg, M. S.	1
Waley, S.	1
Wertheim, D.	1

Z.

Zuntz, Moses	1

[115] Transcriber: Last page of the List of Subscribers, set in two columns divided by a rule; left column transcribed first, then right column (W. continued, then Z.). Dash leaders between name and number of copies replaced by " | ". "Worms, ——" has a printed blank rule for the first name. This page faces the Hebrew errata page (לוח הטעות); the subscriber pages were photographed in reverse order (from the back of the volume).